

EVROPSKA CENTRALNA BANKA
BANČNI NADZOR

Vodnik ECB po opcijah in diskrecijskih pravica iz prava Unije

Prečiščeno besedilo

BANKENTOEZICHT

November 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDŽĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUJSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHL'AD

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Kazalo

Razdelek I Predstavitev vodnika po opcijah in diskrecijskih pravicah	2
Razdelek II Politika ECB za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV	5
Poglavje 1 Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev	5
Poglavje 2 Kapital	17
Poglavje 3 Kapitalske zahteve	19
Poglavje 4 Institucionalne sheme za zaščito vlog	24
Poglavje 5 Velike izpostavljenosti	33
Poglavje 6 Likvidnost	34
Poglavje 7 Finančni vzvod	50
Poglavje 8 Prehodne določbe o kapitalskih zahtevah in poročanju	52
Poglavje 9 Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij	53
Poglavje 10 Časovni okvir za oceno nameravanih pridobitev kvalificiranih deležev	53
Poglavje 11 Sistem upravljanja in bonitetni nadzor	54
Razdelek III Splošna politika ECB glede izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja	60
Poglavje 1 Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev	60
Poglavje 2 Kapital	62
Poglavje 3 Kapitalske zahteve	62
Poglavje 4 Velike izpostavljenosti	64
Poglavje 5 Likvidnost	64

Razdelek I

Predstavitev vodnika po opcijah in diskrecijskih pravicah

1 Namen

1. V tem vodniku je opisan pristop ECB k izvajanju opcij in diskrecijskih pravic (ODP), ki so določene v zakonodajnem okviru EU (v Uredbi (EU) 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (uredba o kapitalskih zahtevah, CRR) in v Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta² (direktiva o kapitalskih zahtevah, CRD IV)) in so povezane z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij. Namen vodnika je zagotoviti medsebojno povezanost, učinkovitost in preglednost nadzornih politik, ki se bodo uporabljale v nadzornih procesih znotraj enotnega mehanizma nadzora (EMN), kar zadeva pomembne kreditne institucije. V pomoč naj bi bil še posebej skupnim nadzorniškim skupinam pri opravljanju njihovih nalog v zvezi z načeli, ki jim želi slediti ECB pri nadziranju pomembnih kreditnih institucij.

2 Področje uporabe, vsebina in veljavnost

1. Vodnik je relevanten za kreditne institucije, ki jih je ECB opredelila kot pomembne kreditne institucije.
2. V njem so opredeljeni splošni vidiki, ki jih bo ECB upoštevala pri določanju bonitetnih zahtev za pomembne kreditne institucije. Skupne nadzorniške skupine bodo politike, opredeljene v tem vodniku, uporabljale kot napotke pri ocenjevanju posameznih prošenj oziroma odločitev v zvezi z izvajanjem opcije ali diskrecijske pravice.
3. Struktura vodnika odraža strukturo zadevnih zakonodajnih aktov (npr. uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV). Vodnik je treba torej brati skupaj z omenjenimi pravnimi besedili.

---

¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1). Nekatere opcije in diskrecijske pravice so določene tudi v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije.

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

4. Izrazi, uporabljeni v vodniku, imajo pomene, kot so opredeljeni v uredbi o kapitalskih zahtevah oz. direktivi o kapitalskih zahtevah IV in Uredbi Sveta (EU) št. 1024/2013 (uredba o EMN),³ z izjemo primerov, kjer je izraz posebej opredeljen v tem vodniku samo za namene tega vodnika.
5. Napotila na direktivo o kapitalskih zahtevah IV in na uredbo o kapitalskih zahtevah je treba razumeti, kot da se nanašajo na vse regulativne in izvedbene tehnične standarde, predvidene v omenjenih aktih, kadar so ti že sprejeti oziroma s trenutkom, ko jih sprejme Evropska komisija in so objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*. V skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah IV je treba upoštevati tudi nacionalno izvedbeno zakonodajo (glej tudi 11. odstavek v nadaljevanju).
6. V politikah iz tega vodnika so upoštevani tudi rezultati presoje vplivov in izid javnega posvetovanja, ki je potekalo med 11. novembrom in 16. decembrom 2015. ECB je skrbno preučila pripombe, ki jih je prejela med posvetovanjem, in je v poročilu o odzivih na posvetovanje, objavljenem 24. marca 2016, predstavila tudi svojo lastno oceno. Drugo javno posvetovanje, ki je zadevalo pristop pri priznavanju institucionalnih shem za zaščito vlog za bonitetne namene, je potekalo med 19. februarjem in 15. aprilom 2016. Posvetovanje je potekalo tudi o dodatku k vodniku ter je trajalo od 18. maja do 21. junija. Poročili o odzivih na posvetovanje, v katerih je ECB predstavila svojo lastno oceno pripomb, prejetih med zadnjima dvema javnima posvetovanjema, sta bili objavljeni 12. oziroma 10. avgusta 2016. V oceni ECB so bili upoštevani tudi obseg izvajanja opcij in diskrecijskih pravic v državah, ki sodelujejo v EMN, način, kako opcije in diskrecijske pravice obravnava Baselski odbor za bančni nadzor, ter regulativni pristop, ki ga priporoča Evropski bančni organ (EBA).
7. Končne politike, ki jih vsebuje ta vodnik, so namenjene doseganju ciljev EMN, ki so navedeni v uvodni izjavi 12 uredbe o EMN, tj. »zagotoviti, da se politika EU v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo pomisleki, ki niso povezani z boniteto«. V tem kontekstu pri politikah niso upoštevane le posebnosti posameznih kreditnih institucij, temveč tudi posebnosti poslovnih modelov in kazalniki, povezani z ozemlji sodelujočih držav članic. Pri oceni, ki jo bo ECB izvajala v posameznih primerih, bodo nadalje upoštevane tudi specifike in posebnosti pomembnih kreditnih institucij in različnih trgov.
8. Vodnik ne vzpostavlja novih regulativnih zahtev, medtem ko specifikacij in načel, ki jih vsebuje, ne bi smeli razlagati kot pravno zavezujočih pravil.

³ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29. 10. 2013, str. 63).

9. Napotki, ki jih vsebuje vsaka posamezna politika, opredeljujejo pristop, ki ga mora ECB uporabiti pri opravljanju nadzornih nalog. Če posamični primeri vseeno vsebujejo dejavnike, ki upravičujejo odstopanje od omenjenih napotkov, ima ECB pooblastila, da sprejme odločitev brez upoštevanja splošne politike, vzpostavljene s tem vodnikom, če za odločitev navede jasne in zadostne razloge. Razlogi za tako odstopanje morajo biti združljivi tudi s splošnimi načeli prava EU, predvsem z enako obravnavo, sorazmernostjo in legitimnimi pričakovanji nadzorovanih subjektov. To je v skladu z uveljavljenim precedenčnim pravom Sodišča Evropske unije, kjer so interni napotki, med katere sodi tudi ta vodnik, opredeljeni kot praktična pravila, od katerih lahko institucije EU v upravičenih primerih odstopajo.⁴
10. ECB si pridržuje pravico, da spremeni napotke v tem dokumentu in s tem upošteva spremenjene pravne predpise ali specifične okoliščine ter sprejetje specifičnih delegiranih aktov, ki bi morda drugače urejali posamezno politiko. Vse spremembe bodo objavljene, v njih pa bodo ustrezno upoštevana zgoraj omenjena načela legitimnih pričakovanj, sorazmernosti in enake obravnave.
11. Ko bo ECB opredeljevala usmeritve svojih politik, določenih v tem vodniku, bo delovala znotraj meja veljavnega prava EU. Še posebej v primerih, ko se ta vodnik nanaša na ODP iz direktive o kapitalskih zahtevah IV, ECB opredeli usmeritve svoje politike brez poseganja v uporabo nacionalne zakonodaje, ki prenaša direktive, zlasti direktivo o kapitalskih zahtevah IV, kadar je bila politika v taki nacionalni zakonodaji že sprejeta. ECB bo upoštevala tudi veljavne smernice EBA, in sicer v okviru mehanizma »upoštevaj ali pojasni«, ki je v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št.1093/2010.⁵
12. Politike, opredeljene v tem vodniku, ne vplivajo oziroma se ne uporabljajo za ODP, ki so na voljo v pravu EU in jih Evropska centralna banka že izvaja v skladu z Uredbo (EU) št. 2016/445.⁶

---

⁴ Glej zlasti odstavek 209 sodbe Sodišča EU z 28. junija 2005 v združenih zadevah C-189/02, C-202/02, C-205/02 do C-208/02 in C-213/02: »Sodišče je za notranje ukrepe, ki jih sprejme uprava, že odločilo, da če jih ni mogoče opredeliti za pravna pravila, ki bi jih uprava v vsakem primeru morala spoštovati, vendarle so pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere uprava v konkretnem ne more odstopiti brez navedbe razlogov, ki bi bili združljivi z načelom enakega obravnavanja. Taki ukrepi so zato splošni akti, katerih nezakonitost lahko uradniki in uslužbenci uveljavljajo v utemeljitev tožbe, vložene proti posameznim odločbam, sprejetim na njihovi podlagi.«

⁵ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15. 12. 2010, str. 12).

⁶ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/445 z dne 14. marca 2016 o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije (ECB/2016/4) (UL L 78, 24. 3. 2016, str. 6).

Razdelek II

Politika ECB za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV

V tem razdelku so opredeljeni specifični napotki v zvezi s politiko, ki jo namerava ECB upoštevati pri ocenjevanju posameznih prošelj nadzorovanih kreditnih institucij v zvezi z izvajanjem opcij in diskrecijskih pravic iz tega vodnika. Ta razdelek je namenjen kot pomoč skupnim nadzorniškim skupinam pri opravljanju nadzornih nalog. Poleg tega naj bi seznanjal kreditne institucije in javnost s politiko ECB na tem področju, kar je v interesu odprtosti in preglednosti.

Poglavje 1

Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev

1. V tem poglavju je opisana preferenčna politika ECB o splošnih načelih konsolidiranega nadzora in o opustitvi uporabe določenih bonitetnih zahtev.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določajo člani 6 do 24 dela 1 uredbe o kapitalskih zahtevah ter Delegirana uredba Komisije 2015/61.⁷
3. OPUSTITEV KAPITALSKIH ZAHTEV (člen 7 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je možno uporabo bonitetnih zahtev opustiti za podrejene družbe kreditnih institucij, pa tudi za nadrejene kreditne institucije, kadar sta tako podrejena družba kot nadrejena kreditna institucija pridobili dovoljenje in sta nadzorovani v isti državi članici, in sicer po oceni vsakega primera posebej in pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 7(1), (2) in (3) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Pri tej oceni bo ECB upoštevala naslednje dejavnike.

⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17. 1. 2015, str. 1).

- **Člen 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za podrejene institucije**

- (1) Pri ocenjevanju, ali je izpolnjen pogoj iz člena 7(1)(a), da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe podrejene družbe, bo ECB preverila, ali:
  - (i) lastniška in pravna struktura skupine ne ovira prenosljivosti kapitala ali poravnave obveznosti;
  - (ii) formalni postopek odločanja glede prenosa kapitala med nadrejeno osebo in podrejeno družbo zagotavlja takojšen prenos;
  - (iii) statut nadrejene osebe in podrejenih družb, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;
  - (iv) v preteklosti ni bilo resnejših težav z vodstvom ali težav z upravljanjem in vodenjem družbe, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
  - (v) ni tretje osebe,⁸ ki bi lahko kontrolirala prenašanje kapitala ali poravnavanje obveznosti oziroma ju preprečevala;
  - (vi) je odobritev opustitve ustrezno upoštevana v sanacijskem načrtu in morebitnem dogovoru o finančni podpori v skupini;
  - (vii) opustitev nima nesorazmernega negativnega vpliva na načrte za reševanje;
  - (viii) v predlogi COREP »Kapitalska ustreznost skupine« (Priloga 1 k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014⁹), katere namen je omogočiti širši pogled na to, kako so tveganja in kapital porazdeljeni v skupini, ni nobenih razhajanj v tem pogledu.
- (2) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, da nadrejena oseba izpolni zahteve pristojnega organa glede previdnega upravljanja podrejene družbe in z dovoljenjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva, bo ECB upoštevala, ali:
  - (i) institucije izpolnjujejo nacionalno zakonodajo, ki implementira poglavje 2 naslova VII direktive o kapitalskih zahtevah IV;

⁸ Tretje osebe so vse osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba, član njunih organov odločanja ali delničar.

⁹ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28. 6. 2014, str. 1).

- (ii) je iz procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) pri nadrejeni instituciji/osebi razvidno, da dogovori, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih je izvedla, zagotavljajo dobro upravljanje njenih podrejenih družb;
  - (iii) opustitev nima nesorazmernega negativnega vpliva na načrte za reševanje;
  - (iv) (kar zadeva zanemarljiva tveganja) prispevek podrejene družbe k znesku skupne izpostavljenosti tveganjem ne presega 1% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem skupine oziroma njen prispevek h kapitalu ne presega 1% skupnega kapitala skupine.¹⁰ ECB lahko v izjemnih primerih kljub temu uporabi višjo mejno vrednost, če je to utemeljeno. Vsota prispevkov podrejenih družb, ki glede na znesek skupne izpostavljenosti tveganjem veljajo za zanemarljive, vsekakor ne sme preseči 5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem skupine, njihovi prispevki k skupnemu kapitalu pa ne smejo preseči 5% skupnega kapitala skupine.
- (3) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(c), da postopki ovrednotenja, merjenja in obvladovanja tveganj pri nadrejeni osebi zajemajo podrejeno družbo, bo ECB upoštevala, ali:
- (i) je višje vodstvo nadrejene osebe zadosti vpleteno v strateške odločitve podrejene družbe, ki določajo njeno nagnjenost k tveganju in upravljanje tveganj;
  - (ii) funkciji upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja podrejene družbe in nadrejene osebe polno sodelujeta (npr. kontrolne funkcije nadrejene osebe imajo neomejen dostop do vseh potrebnih informacij podrejene družbe);
  - (iii) informacijska sistema podrejene družbe in nadrejene osebe sta povezana ali vsaj polno usklajena;
  - (iv) podrejena družba, za katero naj bi veljala opustitev, upošteva politiko upravljanja tveganj skupine in okvir glede nagnjenosti k tveganju (še posebej sistem omejitev);
  - (v) proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pri nadrejeni instituciji ne kaže pomanjkljivosti na področju notranjega upravljanja in upravljanja tveganj.
- (4) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(d), da ima nadrejena oseba več kot 50% glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene družbe, bo ECB potrdila, da:

---

¹⁰ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014, Priloga II, del ii, odstavek 37.

(i) ni nobenega stranskega dogovora, ki bi nadrejeni osebi preprečeval, da v skupini sprejme kakršnekoli ukrepe, ki so potrebni za to, da bo skupina skladna z bonitetnimi zahtevami.

(5) Pri ocenjevanju prošnje za opustitev kapitalskih zahtev bo ECB upoštevala tudi dejavnike v zvezi s količnikom finančnega vzvoda glede na to, da se po členu 6(5) uredbe o kapitalskih zahtevah z odobritvijo takšne opustitve avtomatično opustijo tudi zahteve glede finančnega vzvoda na isti ravni strukture skupine. ECB bo to upoštevala pri ocenjevanju prošenj za opustitev v skladu s členom 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bo v pravo Unije vključena minimalna raven količnika finančnega vzvoda kot ena od zahtev v okviru prvega stebra. Ne glede na to bo ECB takoj upoštevala dejavnike v zvezi s finančnim vzvodom pri zahtevah glede poročanja in razkritja, saj se te zahteve že uporabljajo, in sicer v skladu z veljavno zakonodajo.¹¹

- **Člen 7(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za nadrejene institucije**

Ko bo ECB v skladu s členom 7(3) ocenjevala, ali se opustitev odobri nadrejeni instituciji v državi članici, bo smiselno upoštevala zadevne¹² specifikacije, omenjene zgoraj v zvezi s členom 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Poleg teh specifikacij bo ECB pri ocenjevanju, ali je izpolnjen pogoj iz člena 7(3)(a), da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšen prenos kapitala ali poravnavo obveznosti do nadrejene osebe v državi članici, upoštevala, ali:

- (i) kapital v lasti podrejenih družb, ki se nahajajo v EGP, zadostuje za to, da se nadrejeni instituciji odobri opustitev (tj. odobritve opustitve ni mogoče utemeljiti na podlagi virov, ki prihajajo iz tretjih držav, razen če ni na voljo uradnega priznanja enakovrednosti tretje države na ravni EU in če ni drugih ovir);
- (ii) manjšinski delničarji konsolidacijske podrejene družbe skupaj nimajo glasovalnih pravic, ki bi jim dopuščale, da v skladu z veljavnim nacionalnim pravom družb onemogočijo sporazum, odločitev ali akt skupščine delničarjev;
- (iii) morebitne devizne omejitve ne onemogočajo takojšnjega prenosa kapitala ali poravnave obveznosti.

¹¹ Pri tem je treba opozoriti, da se od finančnih institucij – tudi če jim je bila odobrena opustitev po členu 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zajema tudi zahteve glede finančnega vzvoda – še vedno zahteva, da izvajajo politike in procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda v skladu z okvirom, ki ga določa pristojni organ v skladu s členom 87 direktive o kapitalskih zahtevah IV, in nacionalnimi izvedbenimi pravnimi akti.

¹² Kriterij glede »zanemarljivih tveganj« je, denimo, izključen.

- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(1) in (3) uredbe o kapitalskih zahtevah**
- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(1)**

Za namene ocenjevanja po členu 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija predložiti naslednje dokumente, ki jih bo ECB obravnavala kot dokazila o tem, da so pogoji, določeni v zakonodaji, izpolnjeni:

- (i) dopis, ki ga z odobritvijo upravljalnega organa podpiše glavni izvršni direktor nadrejene osebe in v katerem je navedeno, da pomembna nadzorovana skupina izpolnjuje vse pogoje za odobritev opustitve ali opustitev iz člena 7 uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ nadrejene osebe in iz katerega je razvidno, da ni ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe, ki bi izhajale iz veljavnih zakonodajnih ali regulativnih aktov (vključno z davčno zakonodajo) ali pravno zavezujočih dogovorov;
- (iii) notranjo oceno, ki potrjuje, da je odobritev opustitve ustrezno upoštevana v sanacijskem načrtu in morebitnem dogovoru o finančni podpori v skupini, in ki jo institucija sestavi v skladu z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o sanaciji in reševanju bank)¹³;
- (iv) dokaz, da nadrejena oseba jamči za vse obveznosti podrejene družbe, denimo s kopijo podpisanega jamstva ali izpiska iz javnega registra, iz katerega je razviden obstoj takega jamstva ali izjave o jamstvu, ki je razvidno tudi iz akta o ustanovitvi nadrejene osebe oziroma ga je odobrila skupščina delničarjev in je bilo navedeno v prilogi h konsolidiranim računovodskim izkazom. Poleg jamstva imajo kreditne institucije možnost predložiti tudi dokazila o tem, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
- (v) seznam subjektov, za katere je zaprosena opustitev;
- (vi) opis sistema financiranja, ki se uporablja v primeru, da se institucija znajde v finančnih težavah, vključno z informacijo o tem, kako ta sistem zagotavlja sredstva, ki so (a) razpoložljiva po želji in (b) prosto prenosljiva;
- (vii) izjava, ki jo podpišejo glavni izvršni direktorji in odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in drugih institucij, ki so zaprosile za opustitev, in v kateri je potrjeno, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;

¹³ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 190).

- (viii) dokumentacija, ki jo odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in drugih institucij, ki so zaprosile za opustitev, in iz katere je razvidno, da postopki ovrednotenja, merjenja in obvladovanja tveganj pri nadrejeni osebi zajemajo vse institucije, vključene v prošnjo;
- (ix) kratek pregled postopkov ovrednotenja, merjenja in obvladovanja tveganj pri nadrejeni osebi oziroma – v primeru horizontalne skupine institucij – pri konsolidacijski instituciji ter informacije o morebitni pogodbeni podlagi, v skladu s katero lahko zadevni usmerjevalni organ kontrolira upravljanje tveganj v skupini kot celoti;
- (x) struktura glasovalnih pravic, povezanih z deleži v kapitalu podrejene družbe;
- (xi) morebitni dogovor, ki bi nadrejeni osebi podeljeval pravico, da imenuje ali odpokliče večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(3)**

Institucije, ki zaprosijo za opustitev v skladu s členom 7(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, morajo ECB predložiti (*mutatis mutandis*) dokumente, naštetih v točkah (i), (ii), (iv), (vi), (vii) in (viii) zgoraj. V primeru podrejenih družb, ustanovljenih zunaj EGP, morajo institucije poleg navedenih dokumentov predložiti tudi pisno potrdilo organa tretje države, pristojnega za bonitetni nadzor takih institucij, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti iz zadevne podrejene družbe na nadrejeno osebo, ki je zaprosila za opustitev.

4. OPUSTITEV LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV (člen 8 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Podoben pristop je predviden tudi glede opustitve likvidnostnih zahtev za kreditno institucijo ter za vse ali nekatere njene podrejene družbe, in sicer tako na nacionalni kot na čezmejni ravni, če so izpolnjeni pogoji iz člena 8 uredbe o kapitalskih zahtevah in člena 2(2) Delegirane uredbe Komisije 2015/61. ECB pa namerava iz takih opustitev vseeno izključiti zahteve za poročanje (tj. zahteve za poročanje bodo ostale v veljavi), z možno izjemo kreditnih institucij, ki so v isti državi članici kot nadrejena oseba.

- **Opustitev na nacionalni ravni**

Kreditna institucija mora v primeru prošnje za opustitev na nacionalni ravni izpolnjevati pogoje iz člena 8(1) in (2) uredbe o kapitalskih zahtevah. V ta namen mora kreditna institucija predložiti naslednje.

- (1) V zvezi z zahtevo iz člena 8(1)(a), da nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi izpolnjuje obveznosti iz dela 6 uredbe o kapitalskih zahtevah, mora institucija predložiti:
  - (i) izračun količnika likvidnostnega kritja na ravni podskupine, iz katerega je razvidno, da podskupina izpolnjuje zahteve glede omenjenega količnika, ki veljajo v jurisdikciji, v kateri je podskupina ustanovljena;

- (ii) postopen konvergenčni načrt s ciljem stooostotnega izpolnjevanja zahteve glede količnika likvidnostnega kritja leta 2018;
  - (iii) likvidnostno pozicijo (zadnja tri poročila) v skladu z obstoječimi nacionalnimi predpisi glede likvidnosti, kjer je to relevantno. Če kvantitativne zahteve ne obstajajo, pa bi bilo možno predložiti poročila o notranjem spremljanju likvidnostne pozicije institucije. Likvidnostna pozicija naj bi veljala za solidno, če ima konsolidacijska institucija ustrezno raven upravljanja in obvladovanja likvidnosti (v zadnjih dveh letih). Od kreditne institucije se pričakuje, da bo opozorila na morebitne ovire za prost prenos kapitala, ki bi se v običajnih ali težavnih tržnih razmerah pojavile na podlagi nacionalnih predpisov glede likvidnosti;
  - (iv) količnik likvidnostnega kritja vsakega subjekta v podskupini v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 in obstoječe načrte za izpolnjevanje pravnih zahtev za primer, da opustitev ne bi bila odobrena.
- (2) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(b), da nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostno pozicijo vseh institucij znotraj skupine ali podskupine, za katere velja opustitev uporabe, in zagotavlja zadostno raven likvidnosti vseh teh institucij, mora institucija predložiti:
- (i) organigram funkcije upravljanja likvidnosti v podskupini, iz katerega je razvidna raven centralizacije na ravni podskupine;
  - (ii) opis procesov, postopkov in orodij, ki se uporabljajo za notranje spremljanje likvidnostne pozicije subjektov v vsakem trenutku, in v kolikšni meri so zastavljeni na ravni podskupine;
  - (iii) opis likvidnostnega načrta v izrednih razmerah za likvidnostno podskupino.
- (3) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(c), da institucije sklenejo pogodbe, ki so v skladu z zahtevami pristojnih organov in zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje posamične in skupne obveznosti, ko te zapadejo, mora institucija predložiti:
- (i) pogodbe, sklenjene med subjekti, ki so del likvidnostne podskupine, v katerih znesek ali časovna omejitev sploh ni določena oziroma v katerih je določena časovna omejitev, ki vsaj za šest mesecev presega veljavnost odločitve o opustitvi;
  - (ii) dokazilo, da za prosti pretok kapitala in za zmožnost sprotnega poravnavanja posamičnih in skupnih obveznosti ne veljajo nikakršni pogoji, ki bi lahko preprečevali ali ovirali njihovo izvajanje. Dokazilo mora biti potrjeno z ustreznim pravnim mnenjem, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek, predloži in odobri pa ga upravljalni organ;

- (iii) dokazilo, da – razen če opustitve ne prekliče pristojni organ¹⁴ – pravnih pogodb ne more enostransko preklicati ali prekiniti nobena stranka oziroma da za pravne pogodbe velja šestmesečni odpovedni rok, pri čemer je treba predhodno obvezno obvestiti ECB.
- (4) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah, da za izpolnjevanje pogodb iz člena 8(c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir, mora institucija predložiti:
- (i) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek ter ga predloži in potrdi upravljalni organ in iz katerega je razvidno, da ni pravnih ovir, npr. v zvezi z nacionalnimi insolvenčnimi zakoni;
  - (ii) notranjo oceno, ki zaključuje, da za izpolnjevanje zgoraj navedene pogodbe ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir, in potrjuje, da je odobritev opustitve ustrezno upoštevana v sanacijskem načrtu in morebitnem dogovoru o finančni podpori v skupini, pri čemer institucija oceno sestavi v skladu z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o sanaciji in reševanju bank);
  - (iii) potrdilo zadevnega pristojnega nacionalnega organa o tem, da nacionalni predpisi glede likvidnosti, kjer je to relevantno, ne vsebujejo pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za izpolnjevanje pogodb.

- **Opustitev na čezmejni ravni**

V primeru prošnje za opustitev po členu 8 v zvezi z institucijami, ki so ustanovljene v več državah članicah, bo ECB poleg zgoraj navedenih specifikacij za odobritev opustitve na nacionalni ravni ocenjevala, ali so izpolnjeni naslednje specifikacije.

- (1) Ko bo ECB v skladu s členom 8(3)(a) ocenjevala skladnost organizacije in obravnave likvidnostnega tveganja s pogoji iz člena 86 direktive o kapitalskih zahtevah IV v celotni enotni likvidnostni podskupini, bo preverila, da:
- (i) ocena SREP glede likvidnosti ne razkriva kršitev niti v času oddaje prošnje niti v predhodnih treh mesecih in da upravljanje likvidnosti v instituciji, kot je bilo ocenjeno v procesu SREP, velja za visoko kakovostno.
- (2) V zvezi s členom 8(3)(b) in porazdelitvijo zneskov, lokacijo in lastništvom zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti enotna likvidnostna podskupina, se bo upoštevalo, ali:

---

¹⁴ Pogodba mora vsebovati klavzulo, ki določa, da je mogoče v primeru, ko pristojni organ prekliče opustitev, pogodbo enostransko prekiniti s takojšnjim učinkovanjem.

(i) pomembni podsubjekti¹⁵ ali pomembne skupine podsubjektov v eni državi članici vzdržujejo v tej državi članici znesek visoko kakovostnih likvidnih sredstev, ki je najmanj enak nižjemu od¹⁶ (a) in (b):

(a) odstotek visoko kakovostnih likvidnih sredstev, zahtevanih na ravni končne nadrejene osebe;

(b) 75% ravni visoko kakovostnih likvidnih sredstev, ki bi bila v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 potrebna za izpolnjevanje polno uveljavljenih zahtev glede količnika likvidnostnega kritja na posamični ali subkonsolidirani ravni.

Pri izračunu odstotka po zgornjih točkah (a) in (b) se ne sme upoštevati ugodnejše obravnave, še posebej ne tiste, ki je na voljo v skladu s členom 425(4) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah ter členom 34(1), (2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

ECB namerava še posebej zato, da bi določila spodnjo mejo na ravni 50%, ponovno oceniti specifikacije iz zgornje točke (b) najpozneje leta 2018, in sicer glede na nadzorniške izkušnje in razvoj institucionalnih mehanizmov, ki jih ima bančna unija na voljo za zagotavljanje varnosti in svobode čezmejnih likvidnostnih tokov znotraj skupine.

(3) V zvezi z oceno iz člena 8(3)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah, s katero naj bi ugotovili, ali so potrebni strožji parametri od tistih iz dela 6 uredbe o kapitalskih zahtevah:

V primeru opustitve za institucijo, ki se nahaja v sodelujoči državi članici in nesodelujoči državi članici, in v odsotnosti nacionalnih predpisov, ki bi določali strožje parametre, je zahteva glede količnika likvidnostnega kritja enaka najvišji od veljavnih meja v državah, kjer se nahajajo podrejene družbe in najvišji konsolidacijski subjekt, če to dovoljuje nacionalno pravo.

(4) Pri ocenjevanju, ali obstaja celovito razumevanje posledic takšne opustitve v skladu s členom 8(3)(f), bo ECB upoštevala:

(i) obstoječe rezervne načrte za izpolnjevanje pravnih zahtev, če opustitev ne bi bila odobrena oziroma ne bi bila več odobrena;

¹⁵ Ta zahteva se uporablja za podrejene družbe, ki na posamični podlagi dosegajo vsaj eno od numeričnih mejnih vrednosti, navedenih v členih 50, 56, 61 ali 65 okvirne uredbe o EMN. Če je v državi članici ustanovljenih več podrejenih družb, od katerih posamično nobena ne dosega teh numeričnih vrednosti, se ta pogoj uporablja tudi v primeru, ko vsi subjekti, ustanovljeni v tej državi članici – na podlagi konsolidirane pozicije nadrejene osebe v omenjeni državi članici ali na podlagi agregatne pozicije vseh podrejenih družb, ki so podrejene družbe iste nadrejene osebe EU in so ustanovljene v omenjeni državi članici – dosegajo vsaj eno od numeričnih mejnih vrednosti, navedenih v členih 50, 56 in 61 okvirne uredbe o EMN.

¹⁶ ECB lahko na podlagi specifičnih lastnosti tveganj podsubjektov v podskupini in skupine kot celote izjemoma določi višjo spodnjo mejo.

- (ii) izčrpno oceno posledic s strani upravljalnega organa in pristojnih organov, ki jo je treba opraviti in predložiti ECB.

- **Dokumentacija za člen 8 uredbe o kapitalskih zahtevah**

Za namene ocenjevanja po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija predložiti naslednje dokumente, ki jih ECB obravnava kot dokazila o tem, da so kriteriji, določeni v zakonodaji, izpolnjeni:

- (i) spremni dopis, ki ga z odobritvijo upravljalnega organa podpiše glavni izvršni direktor banke in v katerem je navedeno, da banka izpolnjuje vse kriterije glede opustitve iz člena 8 uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) opis obsega likvidnostnih podskupin, ki naj bi se oblikovale, skupaj s seznamom vseh subjektov, ki naj bi jih opustitev zajemala;
- (iii) natančen opis zahtev, glede katerih institucija prosi za opustitev.

5. **METODA INDIVIDUALNE KONSOLIDACIJE (člen 9 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

ECB namerava uporabljati metodo individualne konsolidacije iz člena 9(1) uredbe o kapitalskih zahtevah pri podrejenih družbah kreditne institucije v isti državi članici, ki ima pomembne izpostavljenosti ali pomembne obveznosti do iste nadrejene institucije. ECB bo zadevno oceno opravila od primera do primera, utemeljila pa jo bo med drugim na tem, ali subkonsolidirani kapital zadostuje za to, da se zagotovi skladnost institucije na podlagi njenega ločenega posamičnega položaja. Za namene te ocene se bodo upoštevali tudi kriteriji za odobritev opustitve iz člena 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, kot je predstavljeno zgoraj, in sicer po potrebi in v skladu s členom 9(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

6. **OPUSTITEV PRI KREDITNIH INSTITUCIJAH, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM (člen 10 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

ECB bo odobrila opustitev uporabe tako institucijam, ki so stalno povezane s centralnim organom, kot tudi centralnemu organu samemu pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene ocenjevanja, ali naj se povezanim podjetjem odobri opustitev v skladu s členom 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, bo ECB upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira.

- (1) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(a), da so obveznosti centralnega organa in povezanih institucij skupna in solidarna odgovornost ali da za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti, se bo upoštevalo, ali:
  - (i) se kapital iz ene članice omrežja v drugo prenaša hitro in ali se obveznosti iz ene članice omrežja v drugo poravnajo hitro, metoda prenosa oziroma poravnavanja pa je dovolj preprosta;

- (ii) obstajajo pretekli pokazatelji glede pretoka kapitala med članicami omrežja, ki kažejo na zmožnost takojšnjega prenosa kapitala ali poravnavo obveznosti;
  - (iii) statuti članic omrežja, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
  - (iv) skupna sposobnost absorbiranja tveganj centralnega organa in povezanih institucij zadostuje za pokritje pričakovanih in nepričakovanih izgub članic.
- (2) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(b), da se kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij, bo ECB preverila, da:
- (i) v predlogi COREP »Kapitalska ustreznost skupine«, katere namen je omogočiti širši pogled na to, kako so tveganja in kapital porazdeljeni v skupini, ni nobenih razhajanj v tem pogledu;
  - (ii) centralni organ in povezane institucije izpolnjujejo zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah, vključno s poročanjem, na konsolidirani podlagi.
- (3) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(c), da je vodstvo centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij, bo ECB upoštevala, ali:
- (i) ta navodila z namenom varovanja stabilnosti skupine zagotavljajo, da povezane institucije izpolnjujejo zahteve zakonodaje in statuta;
  - (ii) navodila, ki jih lahko izda centralni organ, zajemajo vsaj cilje iz smernic CEBS, izdanih 18. novembra 2010.

Za namene ocene ECB v zvezi s tem, da se centralnemu organu v skladu s členom 10(2) uredbe o kapitalskih zahtevah odobri opustitev, mora kreditna institucija v dokaz, da so izpolnjeni pogoji iz člena 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, predložiti zgoraj navedene dokumente.

Poleg teh in za namene ocene drugega pogoja iz člena 10(2) mora institucija predložiti dokazilo, da za obveznosti ali zaveze centralnega organa v celoti jamčijo povezane institucije. Primeri takega dokazila so kopija podpisanega jamstva ali napotilo na javni register, ki vsebuje potrditev takega jamstva, oziroma izjava, ki potrjuje isto, pri čemer je takšno jamstvo razvidno iz statuta povezane institucije ali je odobreno s strani skupščine delničarjev in navedeno v prilogi k računovodskim izkazom.

7. IZKLJUČITEV IZ KONSOLIDACIJE (člen 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je treba izključitev podjetij iz konsolidacije v okviru člena 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah dopustiti le v primerih, ki jih dovoljuje uredba o kapitalskih zahtevah, in skladno s standardi Baselskega odbora, tj.:

- (i) kar zadeva subjekte v večinski lasti ali z večinskim deležem, samo za subjekte, za katere velja uredba o kapitalskih zahtevah ali primerljive stroge bonitetne zahteve, in samo v primerih, ki so skladni tako s členom 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah kot z odstavkom 26 Basla II;¹⁷
- (ii) kar zadeva manjšinske naložbe, za vse primere, naštetih v členu 19(2)(a) do (c) uredbe o kapitalskih zahtevah.

8. VREDNOTENJE AKTIVNIH IN ZABILANČNIH POSTAVK – UPORABA MEDNARODNIH STANDARDOV RAČUNOVODSKEGA POROČANJA (MSRP) ZA BONITETNE NAMENE (člen 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB je sklenila, da na splošno ne bo izkoristila opcije iz člena 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki pristojnim organom dovoljuje, da od kreditnih institucij zahtevajo, da za bonitetne namene izvedejo vrednotenje aktivnih in zabilančnih postavk ter določitev kapitala v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi tudi v primerih, ko veljavni nacionalni računovodski okvir zahteva uporabo splošno sprejetih računovodskih načel (glej tudi člen 24(1) uredbe o kapitalskih zahtevah). Banke lahko torej še naprej poročajo nadzorniku v skladu s svojimi nacionalnimi računovodskimi standardi.

ECB bo kljub temu ocenjevala prošnje za uporabo mednarodnih računovodskih standardov za namene bonitetnega poročanja (tudi v primerih, ko se v skladu z nacionalnim računovodskim okvirom uporabljajo splošno sprejeta računovodska načela) v skladu s členom 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

V ta namen ECB pričakuje, da:

- (1) bodo prošnjo predložili pravni zastopniki vseh pravnih subjektov v bančni skupini, ki bodo za bonitetno poročanje dejansko uporabljali mednarodne računovodske standarde zato, ker jim je bila odobrena prošnja;
- (2) bo za bonitetne namene veljal enak računovodski okvir za vse poročevalske subjekte v bančni skupini, s čimer bo zagotovljena konsistentnost med podrejenimi družbami, ustanovljenimi v isti državi članici ali tudi v različnih državah članicah. Za ta namen se šteje, da je bančna skupina sestavljena iz

¹⁷ Odstavek 26 Mednarodnega zblizevanja izračunavanja kapitala in kapitalskih standardov Baselskega odbora za bančni nadzor (»Basel II«) pravi: »Morda obstajajo primeri, kjer ni možno ali zaželeno konsolidirati določenih vrednostnih papirjev ali drugih reguliranih finančnih subjektov. To bi veljalo samo v primerih, kadar so takšna imetja pridobljena prek predhodno privzetega dolga, ki je v lasti začasno, kadar zanje veljajo drugačni predpisi ali kadar nekonsolidacijo za namene regulatornega kapitala sicer zahteva zakon. V takih primerih mora bančni nadzornik od nadzornikov, odgovornih za take subjekte, nujno pridobiti zadostne informacije.«

vseh pomembnih nadzorovanih subjektov, vključenih v skupino, kot je bila določena v odločitvi o pomembnosti, ki velja za subjekte prosilce;

- (3) bo zunanji revizor predložil izjavo, s katero bo potrdil, da so podatki institucije, pripravljeni v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), potem ko je bila instituciji odobrena prošnja, skladni z veljavnimi MSRP, kot jih je odobrila Evropska komisija. Ta izjava se predloži ECB skupaj s poročanimi podatki, ki jih revizor potrdi najmanj enkrat letno.

Uporaba MSRP za bonitetno poročanje bo potem, ko je bila kreditna institucija uradno obveščena o odločitvi ECB, da odobri prošnjo, trajno veljala za vse relevantne zahteve bonitetnega poročanja.

ECB lahko, če je to primerno in za vsak primer posebej, pretehta uporabo prehodnega obdobja, preden se začnejo navedeni pogoji izvajati v celoti.

Poglavje 2

Kapital

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB glede opredelitve in izračuna kapitala.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določata del 2 uredbe o kapitalskih zahtevah in Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014.¹⁸
3. DEFINICIJA VZAJEMNIH INSTITUCIJ (člen 27(1)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da institucija velja za vzajemno institucijo v smislu člena 27(1)(a)(i) uredbe o kapitalskih zahtevah, če jo kot tako opredeljuje nacionalno pravo in v skladu s specifičnimi kriteriji iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014.

4. ODBITEK V PRIMERU ZAVAROVALNEGA HOLDINGA (člen 49(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kar zadeva možnost, da se deleži v skladu s členom 49(1) uredbe o kapitalskih zahtevah ne odbijejo, lahko pomembne institucije pričakujejo naslednjo obravnavo:

- (i) v primerih, ko je dovoljenje, da se deleži ne odbijejo, pristojni nacionalni organ podelil že pred 4. novembrom 2014, lahko kreditne institucije na podlagi tega dovoljenja še naprej ne odbijajo deležev, če so upoštevane ustrezne zahteve glede razkrivanja;

¹⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L 74, 14. 3. 2014, str. 8).

- (ii) v primerih, ko namerava kreditna institucija za takšno dovoljenje zaprositi ECB, bo ECB izdala dovoljenje, če bodo izpolnjeni kriteriji iz uredbe o kapitalskih zahtevah in ustrezne zahteve glede razkritja.

5. ODBITEK DELEŽEV V PRIMERU SUBJEKTOV FINANČNEGA SEKTORJA (člen 49(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je odbitek imetij kapitalskih instrumentov, izdanih s strani subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v konsolidirani nadzor, v skladu s členom 49(2) uredbe o kapitalskih zahtevah nujen v posebnih primerih in še posebej v primerih strukturne ločitve ali načrtovanja reševanja.

6. ZMANJŠANJE KAPITALA: ZAHTEVA PO OMEJITVI PRESEŽNEGA KAPITALA (člen 78(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava za namene zmanjšanja kapitala določiti omejitev presežka, ki jo zahteva člen 78(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, in sicer pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 78(1), in potem, ko bo ocenila oba spodnja dejavnika:

- (i) ali institucija po zmanjšanju kapitala še vedno izpolnjuje kapitalске zahteve, določene v veljavni odločitvi SREP;
- (ii) vpliv načrtovanega zmanjšanja na zadevno vrsto kapitala.

7. ZMANJŠANJE KAPITALA: VZAJEMNE INSTITUCIJE, HRANILNICE, ZADRUŽNE INSTITUCIJE (člen 78(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

V zvezi z instrumenti, ki jih izdajajo vzajemne institucije, hranilnice, zadružne in podobne institucije v skladu s členoma 27 in 29 uredbe o kapitalskih zahtevah, namerava ECB odobriti opustitev iz člena 78(3) uredbe o kapitalskih zahtevah od primera do primera in pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz členov 10 in 11 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014. Upoštevala bo še posebej naslednje vidike:

- (i) ali ima institucija pravico, da odloži odkup, in pravico, da omeji znesek odkupa;
- (ii) ali ima institucija omenjeni pravici za neomejeno obdobje;
- (iii) ali institucija kadarkoli določi obseg omejitev na podlagi svojega bonitetnega položaja, pri čemer upošteva (a) svoj splošni finančni, likvidnostni in solvenčni položaj in (b) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala, temeljnega kapitala in skupnega kapitala v primerjavi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganjem, specifičnimi kapitalskimi zahtevami in zahtevami po skupnem blažilniku, ki se uporabljajo za institucijo.

ECB lahko odkupe omeji bolj, kot to dopuščajo zakonodajne ali pogodbene omejitve.

8. ZAČASNA OPUSTITEV ODBITKA KAPITALSKIH INSTRUMENTOV OD KAPITALA V OPERACIJAH FINANČNE POMOČI (člen 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je mogoče odbitek kapitalskih instrumentov iz člena 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za namene operacije finančne pomoči začasno opustiti v skladu s pogoji iz člena 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah in pogoji iz člena 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014.

9. OPUSTITEV GLEDE INSTRUMENTOV DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA, KI JIH JE IZDAL SUBJEKT S POSEBNIM NAMENOM (člen 83(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava odobriti opustitev iz člena 83(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za namene vključevanja instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, v kvalificirani dodatni temeljni kapital ali kvalificirani dodatni kapital kreditne institucije, v skladu s tam navedenimi pogoji in s pogoji iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014. ECB bo odobrila to opustitev, če bodo druga sredstva v lasti subjekta s posebnim namenom minimalna in nepomembna.

10. MANJŠINSKI DELEŽI, VKLJUČENI V KONSOLIDIRANI NAVADNI LASTNIŠKI TEMELJNI KAPITAL (člen 84 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB bi ocenila, da je primerno uporabiti člen 84(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za nadrejeni finančni holding kreditne institucije, da bi zagotovili, da je v regulatorni kapital vključen le tisti del konsolidiranega kapitala, ki je nemudoma na voljo za pokritje izgub na ravni nadrejene osebe.

Poglavje 3 Kapitalske zahteve

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o kapitalskih zahtevah.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določajo del 3 uredbe o kapitalskih zahtevah in relevantne smernice EBA.
3. IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI – IZPOSTAVLJENOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je mogoče prošnjo za opustitev uporabe zahtev iz člena 113(1) uredbe o kapitalskih zahtevah odobriti kreditnim institucijam prosilkam potem, ko se oceni vsak posamezen primer. Kot jasno določa člen 113(6)(a), mora biti nasprotna stranka kreditne institucije druga kreditna institucija ali investicijsko podjetje, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katere veljajo ustrezne bonitetne

zahteve. Poleg tega mora imeti nasprotna stranka sedež v isti državi članici kot kreditna institucija (člen 113(6)(d)).

Pri tej oceni bo ECB upoštevala naslednje dejavnike.

- (1) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, da je namreč nasprotna stranka vključena v polno konsolidacijo iste skupine, bo ECB upoštevala, ali so zadevni subjekti vključeni v polno konsolidacijo iste skupine v sodelujoči državi članici z uporabo metod bonitetne konsolidacije iz člena 18 uredbe o kapitalskih zahtevah.
- (2) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah, da se namreč za nasprotno stranko uporabljajo isti postopki ovrednotenja, merjenja in obvladovanja tveganj kot za institucijo, bo ECB upoštevala, ali:
  - (i) je višje vodstvo subjektov v smislu uporabe člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah odgovorno za upravljanje tveganj in ali se merjenje tveganj redno preverja;
  - (ii) so v organizaciji vzpostavljeni redni in transparentni komunikacijski mehanizmi, tako da imajo lahko upravljalni organ, višje vodstvo, poslovne dejavnosti, funkcija upravljanja tveganj in druge kontrolne funkcije dostop do informacij o merjenju, analiziranju in spremljanju tveganj;
  - (iii) so interni postopki in informacijski sistemi konsistentni in zanesljivi v celotni konsolidirani skupini, tako da je mogoče vse vire pomembnih tveganj ugotavljati, meriti in spremljati na konsolidirani podlagi ter tudi, kolikor je potrebno, posebej po subjektih, poslovnih dejavnostih in portfeljih;
  - (iv) se ključne informacije o tveganjih redno poročajo centralni funkciji za upravljanje tveganj v nadrejeni družbi, s čimer se omogoči ustrezno centralizirano ovrednotenje, merjenje in obvladovanje tveganj v vseh subjektih znotraj skupine.
- (3) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah, da namreč ni trenutnih ali predvidenih dejanskih ali pravnih ovir za takojšen prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke do institucije,¹⁹ bo ECB upoštevala, ali:
  - (i) lastniška in pravna struktura skupine ne ovira prenosljivosti kapitala ali odplačila obveznosti;
  - (ii) formalen postopek odločanja glede prenosa kapitala med institucijo in njeno nasprotno stranko omogoča takojšen prenos;

---

¹⁹ Poleg omejitev, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje o gospodarskih družbah.

- (iii) statut institucije in statut nasprotne stranke, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali odplačilo obveznosti od nasprotne stranke do institucije;
- (iv) v preteklosti ni bilo hujših težav z vodstvom ali z upravljanjem in vodenjem družbe, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (v) ni tretje osebe,²⁰ ki bi lahko kontrolirala ali preprečila takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (vi) predloga COREP »Kapitalska ustreznost skupine« (Priloga 1 k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014), katere namen je omogočiti popoln vpogled v porazdelitev tveganj in kapitala v skupini, ne kaže na nobena razhajanja v tem pogledu.

- **Dokumentacija v zvezi z odločitvijo o odobritvi po členu 113(6)**

Za namene ocenjevanja v skladu s členom 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija prosilka predložiti naslednje dokumente, razen če jih ni že predložila ECB v skladu z drugimi predpisi, odločitvami ali zahtevami:

- (i) najnovejši organigram subjektov v konsolidirani skupini, ki so vključeni v polno konsolidacijo v isti državi članici, bonitetno kvalifikacijo posameznih subjektov (kreditne institucije, investicijskega podjetja, finančne institucije, družbe za pomožne storitve) ter seznam subjektov, ki nameravajo uporabljati člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) opis politik upravljanja in obvladovanja tveganj ter kako so centralno opredeljene in se centralno uporabljajo;
- (iii) pogodbeno podlago – če obstaja – za okvir upravljanja tveganj v skupini kot celoti, skupaj z dodatno dokumentacijo, kot so skupne politike na področju kreditnega tveganja, tržnega tveganja, likvidnostnega tveganja in operativnega tveganja;
- (iv) opis možnosti, ki jih ima nadrejena institucija/družba, da uveljavi upravljanje tveganj v skupini kot celoti;
- (v) opis mehanizma, ki zagotavlja takojšen prenos kapitala in odplačilo obveznosti v primeru finančnih težav enega od subjektov v skupini;
- (vi) spremni dopis, ki ga podpiše pravni zastopnik nadrejene osebe v skladu z veljavno zakonodajo in ima priloženo odobritev upravljalnega organa, v katerem je navedeno, da pomembna nadzorovana kreditna institucija

²⁰ Tretja oseba je vsaka oseba, ki ni nadrejena oseba ali podrejena družba, član njunih organov odločanja ali delničar.

izpolnjuje vse pogoje iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah na ravni skupine;

(vii) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali interna pravna služba in odobri upravljalni organ nadrejene osebe, iz katerega je razvidno, da poleg omejitev iz zakonodaje o gospodarskih družbah ni ovir za prenos kapitala ali odplačilo obveznosti, ki bi izhajale bodisi iz veljavnih zakonodajnih ali regulativnih aktov (vključno z davčno zakonodajo) bodisi iz pravno zavezujočih dogovorov;

(viii) izjavo, ki jo podpišejo pravni zastopniki in odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in subjektov v skupini, ki nameravajo uporabljati člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah, v kateri je potrjeno, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali odplačilo obveznosti.

4. IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA NALOŽB V KRITNE OBVEZNICE (člen 129 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene člena 129(1)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB dovoliti, da zavarovanje v kritih obveznicah v obliki izpostavljenosti do bank predstavlja do 10% nominalne vrednosti izpostavljenosti, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2, namesto kreditne kakovosti 1, če je v takšnem primeru izpolnjen pogoj iz tretjega pododstavka člena 129(1).

5. ZAPADLOST IZPOSTAVLJENOSTI (člen 162 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Če institucije niso dobile dovoljenja, da uporabijo lastne izgube ob neplačilu in lastne konverzijske faktorje za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni države in centralnih bank, je po mnenju ECB primerno zahtevati uporabo vrednosti zapadlosti, kot je opredeljena v prvem pododstavku člena 162(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, ne pa dovoliti uporabe zapadlosti, kot je opredeljena v členu 162(2).

6. ZBIRANJE PODATKOV (člen 179 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene zadnjega stavka v drugem pododstavku člena 179(1) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB kreditnim institucijam dovoliti določeno fleksibilnost pri uporabi zahtevanih standardov v zvezi s podatki, zbranimi pred 1. januarjem 2007, če so institucije izvedle ustrezne prilagoditve, da bi se približale opredelitvi neplačila iz člena 178 uredbe o kapitalskih zahtevah ali opredelitvi izgube iz člena 5(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

7. LASTNE OCENE PRILAGODITEV ZA VOLATILNOST (člen 225(2)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene člena 225(2)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah ECB meni, da je primerno ohraniti zahteve, da kreditna institucija za namene izračunavanja prilagoditev za volatilnost uporabi krajše obdobje opazovanja samo v primerih, ko takšne zahteve veljajo po nacionalnem pravu pred končno objavo tega vodnika.

8. PRENOS POMEMBNEGA DELEŽA KREDITNEGA TVEGANJA (člena 243(2) in 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Ovisno od primera do primera ter po objavi smernic EBA o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja 7. julija 2014 se bo po mnenju ECB morda treba oddaljiti od splošne predpostavke, da je v dveh primerih iz členov 243(2) in 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi s tradicionalnim oziroma sintetičnim listinjenjem pomemben delež kreditnega tveganja prenesen.

9. UPORABA METODE NOTRANJIH MODELOV (člen 283(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava po oceni vsakega primera posebej institucijam dovoliti, da postopno po različnih vrstah transakcij in v omejenem časovnem obdobju uporabljajo metodo notranjih modelov v skladu s členom 283(3) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene takšne presoje namerava ECB upoštevati, ali:

- (i) začetno zajetje v času odobritve vključuje klasične obrestne in devizne izvedene finančne instrumente ter zajema 50% tveganju prilagojene aktive (izračunano z izpostavljenostmi na podlagi izbrane metode brez notranjih modelov v skladu s členom 271(1) uredbe o kapitalskih zahtevah) in 50% skupnega števila poslov (tj. pravnih transakcij in ne ene strani posamezne transakcije);
- (ii) je v treh letih doseženo zajetje nad 65% tveganju prilagojene aktive (bodisi na podlagi metode notranjih modelov ali metode brez notranjih modelov, odvisno od posla) in nad 70% skupnega števila poslov (pravnih transakcij in ne ene strani posamezne transakcije) glede na skupno kreditno tveganje nasprotne stranke;
- (iii) če več kot 35-odstotni delež (pri tveganju prilagojeni aktivih) ali 30-odstotni delež (pri številu poslov) po triletnem obdobju ostane zunaj metode notranjih modelov, se od kreditne institucije pričakuje, da dokaže, da preostalih vrst transakcij ni mogoče modelirati zaradi manjkajočih kalibracijskih podatkov oziroma da so izpostavljenosti na podlagi uporabe standardiziranega pristopa dovolj konservativne.

10. IZRAČUN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI ZA KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE (člen 284(4) in (9) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava od primera do primera – odvisno od pomanjkljivosti modela ali tveganja v zvezi z modelom – oceniti, ali je za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti v skladu s členom 284(4) uredbe o kapitalskih zahtevah treba zahtevati faktor α , višji od 1,4. Poleg tega meni, da bi morala biti α za namene skrbnega in varnega poslovanja načeloma enaka vrednosti, določeni v omenjenem odstavku.

11. OBRAVNAVA IZPOSTAVLJENOSTI DO CENTRALNIH NASPROTNIH STRANK (člen 310 in člen 311(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava kreditnim institucijam dovoliti, da pri svojih trgovalnih izpostavljenostih in prispevkih v jamstveni sklad do centralnih nasprotnih strank uporabljajo obravnavo iz člena 310 uredbe o kapitalskih zahtevah, če so izpolnjeni pogoji iz člena 311(2) uredbe o kapitalskih zahtevah. Možno je, da bo ECB revidirala takšno politiko, potem ko bodo 1. januarja 2017 začeli veljati dokončni standardi Baselskega odbora.

Poleg tega je po mnenju ECB primerno, da obdobje, ki ga imajo institucije za to, da spremenijo obravnavo izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke v skladu s členom 311(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko je postalo znano, da takšna centralna nasprotna stranka ne bo več izpolnjevala pogojev za izdajo dovoljenja in priznanje, ne bi smelo presegati treh mesecev.

12. IZRAČUN TVEGANE VREDNOSTI (člen 366(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB je mnenja, da bi moral izračun prišteevka za namene izračunavanja kapitalskih zahtev iz členov 364 in 365 uredbe o kapitalskih zahtevah temeljiti na hipotetičnih in dejanskih spremembah vrednosti portfelja v skladu s specifikacijami iz člena 366(3).

Poglavje 4 Institucionalne sheme za zaščito vlog

1. V tem poglavju je opisana politika ECB o opcijah in diskrecijskih pravicah, ki so relevantne za kreditne institucije, ki so se priključile institucionalni shemi za zaščito vlog.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določajo del 1, del 2 in del 3 uredbe o kapitalskih zahtevah ter Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61.

3. OPUSTITEV LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV (člen 8(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava opustitev po členu 8(4) uredbe o kapitalskih zahtevah odobriti institucijam, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v členu 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah. Zahteve za poročanje na ravni posameznega podsubjekta je treba ohraniti.

Za namene te ocene se bodo uporabljale relevantne specifikacije oziroma dokumenti, navedeni zgoraj pod točkami od 1 do 4, ki se nanašajo na opustitev uporabe na nacionalni ravni v skladu s členom 8(1) in (2) uredbe o kapitalskih zahtevah (glej poglavje 1).

Kar zadeva zahtevane dokumente, morajo kreditne institucije predložiti tudi:

- (i) dokazilo o veljavni podelitvi pooblastila in kopijo podpisa imenovanega pooblaščenca;
- (ii) pravno pogodbo, ki določa, da ima subkonsolidirani subjekt nepreklicne pravice kontroliranja subjektov, katerim je v okviru likvidnostnega tveganja dovoljena opustitev.

4. ODBITEK DELEŽEV V PRIMERIH, KO OBSTAJA INSTITUCIONALNA SHEMA ZA ZAŠČITO VLOG (člen 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB bo institucijam v posameznih primerih dovolila, da pri izračunu kapitala na posamični ali subkonsolidirani podlagi ne odbijejo imetij kapitalskih instrumentov v drugih institucijah, ki spadajo v isto shemo za zaščito vlog, če bodo izpolnjeni pogoji iz člena 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah. Za namene takšne presoje bo ECB upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje pravnega okvira:

- (1) Člen 49(3)(a)(iv) uredbe o kapitalskih zahtevah zahteva, da je treba pokazati enakovrednost razširjenega zbirnega izračuna institucionalne sheme za zaščito vlog z določbami Direktive 86/635/EGS, ki ureja konsolidirane računovodske izkaze skupin kreditnih institucij. Izračun mora preveriti in potrditi zunanji revizor, večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, in vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog pa morata biti izključena iz izračuna.
  - (i) Zunanji revizor, odgovoren za revizijo razširjenega zbirnega izračuna, mora vsako leto potrditi, da:
    - (a) zbirna metoda zagotavlja, da so odpravljene vse izpostavljenosti znotraj skupine;
    - (b) sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, in vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog;

- (c) nobena druga transakcija s strani članov institucionalne sheme za zaščito vlog ni povzročila neustreznega ustvarjanja kapitala na konsolidirani ravni.
- (2) V skladu z zadnjim stavkom člena 49(3)(a)(iv) uredbe o kapitalskih zahtevah je treba o konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu institucionalne sheme za zaščito vlog pristojnim organom poročati najmanj tako pogosto, kot je določeno v členu 99 uredbe o kapitalskih zahtevah. Upoštevati je treba naslednje standarde glede poročanja.
- (i) Informacije o konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu je treba poročati najmanj polletno.
  - (ii) Informacije o konsolidirani bilanci ali razširjenem zbirnem izračunu morajo biti v skladu z Uredbo (EU) 2015/534 (ECB/2015/13), kot sledi:
    - (a) Institucionalne sheme za zaščito vlog, ki sestavljajo konsolidirano bilanco stanja z uporabo MSRP, morajo uporabljati FINREP v celoti.
    - (b) Vse druge institucionalne sheme za zaščito vlog morajo uporabljati podatkovne točke FINREP (Priloga IV k Uredbi (EU) 2015/534 (ECB/2015/13)). Institucionalne sheme za zaščito vlog morajo poročati samo tiste podatkovne točke FINREP, ki jih morajo posamično poročati vse članice institucionalne sheme za zaščito vlog.
  - (iii) Za sheme, katere članom je bilo dovoljenje v skladu s členom 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah odobreno pred dokončanjem tega vodnika, je prvi referenčni datum za poročanje v skladu z zahtevami glede poročanja, opredeljenimi v tem odstavku, 30. junij 2017. Do takrat mora shema še naprej poročati finančne podatke v skladu s trenutnimi zahtevami za poročanja, ki jih opredelijo pristojni organi.
- (3) Člen 49(3)(a)(v) uredbe o kapitalskih zahtevah določa, da institucije, ki so vključene v institucionalno shemo za zaščito vlog, skupaj na konsolidirani podlagi ali na podlagi razširjenega zbirnega izračuna izpolnjujejo zahteve iz člena 92 uredbe o kapitalskih zahtevah in o izpolnjevanju teh zahtev še naprej poročajo v skladu s členom 99 uredbe o kapitalskih zahtevah. ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s tem kriterijem upoštevala naslednje dejavnike:
- (i) vse izpostavljenosti znotraj skupine in udeležbe med člani institucionalne sheme za zaščito vlog morajo biti odpravljene znotraj konsolidacije/agregacije;
  - (ii) podatki, ki jih predložijo institucije članice institucionalne sheme za zaščito vlog, morajo temeljiti na istih računovodskih standardih ali pa mora biti opravljen ustrezen transformacijski izračun;
  - (iii) subjekt, odgovoren za pripravo konsolidiranih poročil o kapitalu, mora opraviti ustrezen postopek zagotavljanja kakovosti podatkov, ki jih

predložijo institucije članice institucionalne sheme za zaščito vlog, in v rednih razmikih pregledovati svoje računalniške sisteme, ki jih uporabljajo za pripravo konsolidiranih poročil;

- (iv) najmanjša pogostnost poročanja mora biti četrletno poročanje;
  - (v) pri poročanju je treba uporabljati predloge COREP iz Priloge I Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014. Poročanje o kapitalu in kapitalskih zahtevah na podlagi razširjenega zbirnega izračuna mora temeljiti na posameznih poročilih o kapitalu in kapitalskih zahtevah institucij, ki so članice sheme.
  - (vi) Za sheme, katere članom je bilo dovoljenje v skladu s členom 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah odobreno pred dokončanjem tega vodnika in ki jim predlog COREP še ni treba predlagati s predvideno pogostostjo, je prvi referenčni datum za poročanje v skladu z zahtevami glede poročanja, opredeljenimi v tem odstavku, 30. junij 2017.
- (4) Ko bo ECB za namene drugega stavka člena 49(3)(a)(v) uredbe o kapitalskih zahtevah določala, ali je v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog odbitek deleža pravic združenih članov ali pravnih subjektov, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, potreben, ne bo zahtevala takega odbitka, če sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog in manjšinskim delničarjem, kadar je to institucija. ECB bo upoštevala:
- (i) v kolikšni meri so manjšinski deleži, ki jih imajo v lasti institucije, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, vključeni v izračun kapitala na konsolidirani/zbirni ravni;
  - (ii) ali so manjšinski deleži implicitno vključeni v skupni kapital institucij, ki imajo v lasti manjšinske deleže;
  - (iii) ali institucionalna shema za zaščito vlog pri izračunavanju kapitala na konsolidirani podlagi oziroma na podlagi razširjenega zbirnega izračuna glede manjšinskih deležev, ki jih imajo v lasti institucije, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, uporablja člene 84, 85 in 86 uredbe o kapitalskih zahtevah.

5. PRIZNAVANJE INSTITUCIONALNIH SHEM ZA ZAŠČITO VLOG ZA BONITETNE NAMENE (člen 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah)

V tem odstavku so določeni posebni kriteriji, po katerih se bo ECB ravnala pri ocenjevanju posameznih prošelj za dovoljenje iz člena 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih oddajo nadzorovane kreditne institucije, ki so članice sheme.

ECB bo institucijam od primera do primera izdala dovoljenje, da zahtev iz člena 113(1) uredbe o kapitalskih zahtevah ne uporabijo za izpostavljenosti do nasprotnih strank, s katerimi so sklenile institucionalno shemo za zaščito vlog, in da tem

izpostavljenostim dodelijo 0-odstotno utež tveganja, če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Pred izvedbo podrobne nadzorne ocene na podlagi odstavkov (a) do (i) člena 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah bo ECB najprej ocenila, ali lahko institucionalna shema za zaščito vlog zagotovi zadostno podporo za primer, da bi se institucija, ki je njena članica, znašla v hudih finančnih težavah, povezanih z likvidnostjo oziroma solventnostjo. Člen 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah ne določa natančnega trenutka, ko je treba ponuditi podporo za zagotovitev likvidnosti in solventnosti, da bi se preprečila insolventnost. Z aktivnimi in pravočasnimi posegi mora shema poleg tega zagotoviti, da njene članice ves čas izpolnjujejo regulativne kapitalske in likvidnostne zahteve. Če takšni preventivni ukrepi niso zadostni, je treba v okviru sheme sprejeti odločitev o materialni ali finančni podpori. Šteje se, da je posredovanje s strani sheme sproženo najkasneje takrat, ko ni razumne možnosti, da bi propad institucije preprečil kak drug ukrep, vključno s sanacijskimi ukrepi, predvidenimi v sanacijskem načrtu. Institucionalna shema za zaščito vlog mora imeti v pogodbeni ali zakonski ureditvi na voljo širok nabor ukrepov, procesov in mehanizmov, ki sestavljajo okvir, znotraj katerega shema deluje. Ta okvir mora zajemati celo vrsto razpoložljivih ukrepov, ki segajo od manj strogih ukrepov, kot je tesnejše spremljanje članic sheme na podlagi ustreznih kazalnikov in dodatne obveznosti poročanja, do konkretnjših ukrepov, sorazmernih s tveganostjo članice sheme, ki je prejemnica pomoči, in resnostjo njenih finančnih težav, vključno z neposredno pomočjo na področju kapitala in likvidnosti.

Ko bo ECB ocenjevala, ali naj izda tako dovoljenje, bo upoštevala naslednje dejavnike.

- (1) ECB bo v skladu s členom 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(a) in (d) uredbe o kapitalskih zahtevah preverila, ali:
  - (i) je nasprotna stranka institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;
  - (ii) imajo članice sheme, ki so zaprosile za dovoljenje, sedež v isti državi članici.
- (2) Za namene ocenjevanja skladnosti s pogojem, določenim v členu 113(7)(a) v povezavi s členom 113(6)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah, tj. da ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti nasprotne stranke do institucije:
  - (i) lastniška in pravna struktura članov institucionalne sheme za zaščito vlog ne ovira prenosljivosti kapitala ali odplačila obveznosti;
  - (ii) formalen postopek odločanja glede prenosa kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog omogoča takojšen prenos;
  - (iii) statut članic institucionalne sheme za zaščito vlog, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nasprotne stranke;

- (iv) v preteklosti ni bilo hujših težav z vodstvom ali z upravljanjem in vodenjem družbe pri članih institucionalne sheme za zaščito vlog, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
  - (v) ni tretje osebe,²¹ ki bi lahko kontrolirala ali preprečila takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
  - (vi) upoštevan bo vsakršen znak iz preteklosti, ki se nanaša na pretok finančnih sredstev med članicami sheme in kaže na zmožnost takojšnjega prenosa sredstev ali poravnave obveznosti;
  - (vii) posredniška vloga sheme v kriznem upravljanju in njena odgovornost, da članicam sheme v težavah zagotovi sredstva, se štejeta kot ključni.
- (3) ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s pogojem, določenim v členu 113(7)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, tj. da je na voljo ureditev, ki zagotavlja, da je mogoče v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog v skladu z obvezami odobriti potrebno podporo iz hitro dostopnih sredstev, preverila, ali:
- (i) ureditev, ki jo shema uporablja, zajema širok nabor ukrepov, procesov in mehanizmov, ki sestavljajo okvir, znotraj katerega shema deluje. Ta okvir mora zajemati celo vrsto možnih ukrepov, ki segajo od manj strogih do konkretnjših ukrepov, sorazmernih s tveganostjo članice sheme, ki je upravičena do pomoči, in z resnostjo njenih finančnih težav, vključno z neposredno pomočjo na področju kapitala in likvidnosti. Podpora s strani sheme je lahko pogojena – na primer z izvajanjem določenih ukrepov v zvezi z okrevaljem in prestrukturiranjem v zadevni instituciji;
  - (ii) struktura upravljanja in vodenja sheme ter proces, v skladu s katerim se sprejemajo odločitve o ukrepih podpore, omogoča pravočasno zagotovitev podpore;
  - (iii) je na strani sheme jasna zaveza, da zagotovi podporo, kadar – kljub predhodnemu spremljanju tveganj in ukrepom zgodnjega posredovanja – je članica sheme insolventna ali nelikvidna oziroma je verjetno, da bo postala insolventna ali nelikvidna. Shema mora poleg tega zagotoviti, da njene članice izpolnjujejo regulativne kapitalske in likvidnostne zahteve;
  - (iv) shema v rednih presledkih izvaja stresne teste, s katerimi kvantificira potencialne ukrepe v podporo kapitalu in likvidnosti;
  - (v) je sposobnost sheme, da absorbira tveganja (na podlagi vplačanih sredstev, morebitnih naknadnih prispevkov in primerljivih obvez), zadostna za pokritje morebitnih ukrepov podpore, ki bi bili sprejeti v zvezi z njenimi članicami;

²¹ Tretje osebe so vse osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba, član njenih organov odločanja ali delničar institucije, ki je članica institucionalne sheme za zaščito vlog.

- (vi) je bil ustvarjen predhodni sklad, ki zagotavlja, da ima shema na razpolago sredstva za ukrepe podpore, ter
  - (a) se vplačevanje prispevkov v predhodni sklad ravna po jasno opredeljenem okviru;
  - (b) se sredstva vlagajo samo v likvidno in varno premoženje, ki ga je mogoče kadarkoli unovčiti in katerega vrednost ni odvisna od solventnostne in likvidnostne pozicije članic sheme ali njihovih podrejenih družb;
  - (c) se pri ugotavljanju minimalnega ciljnega zneska v predhodnem skladu upoštevajo rezultati stresnega testa;
  - (d) je določen ustrezen najnižji/minimalni znesek v predhodnem skladu, ki zagotavlja takojšnjo razpoložljivost sredstev.

Institucionalno shemo za zaščito vlog je mogoče v skladu z direktivo o sistemih jamstva za vloge²² priznati kot sistem jamstva za vloge, shema pa sme v skladu s pogoji iz zadevne nacionalne zakonodaje uporabiti razpoložljiva finančna sredstva za alternativne ukrepe, s katerimi bi preprečili propad kreditne institucije. V tem primeru bo ECB pri ocenjevanju razpoložljivosti sredstev za odobritev podpore ocenila razpoložljiva finančna sredstva, pri čemer bo upoštevala različen namen institucionalne sheme za zaščito vlog (katere cilj je zaščititi svoje člane) in sistema jamstva za vloge (katerega glavna naloga je zaščititi imetnike vloge pred posledicami insolventnosti kreditne institucije).

- (4) Člen 113(7)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah določa, da morajo imeti institucionalne sheme za zaščito vlog na voljo primerne in enotno določene sisteme za spremljanje in klasifikacijo tveganj, ki omogočajo popolni pregled nad tveganji vseh posameznih članic in sheme kot celote, z ustreznimi možnostmi posredovanja, ter da morajo ti sistemi v skladu s členom 178(1) uredbe ustrezno spremljati neplačane izpostavljenosti. ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s tem pogojem preučila, ali
  - (i) morajo članice sheme redno pošiljati glavnemu organu, odgovornemu za upravljanje sheme, najnovejše podatke o svojih tveganjih, vključno s podatki o kapitalu in kapitalskih zahtevah;
  - (ii) so vzpostavljeni odgovarjajoči ustrezni pretok informacij in sistemi IT;
  - (iii) glavni organ, odgovoren za upravljanje sheme, opredeljuje enotno določene standarde in metodologije za okvir upravljanja tveganj, ki naj ga uporabljajo članice sheme;

---

²² Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 149).

- (iv) za namene spremljanja in klasifikacije tveganj s strani sheme obstaja skupna definicija tveganj, ali se iste kategorije tveganj spremljajo za vse institucije ter se za kvantifikacijo tveganj uporabljata ista raven zaupanja in isto časovno obdobje;
  - (v) sistemi sheme za spremljanje in klasifikacijo tveganj klasificirajo članice sheme glede na njihova tveganja, tj. shema mora opredeliti različne kategorije, v katere razvrsti svoje članice, da omogoči zgodnje posredovanje;
  - (vi) ima shema možnost vplivati na tveganja članice sheme s tem, da ji daje navodila oz. priporočila, denimo da omeji določene dejavnosti ali da zahteva zmanjšanje določenih tveganj.
- (5) ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s pogojem, določenim v členu 113(7)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah, tj. da shema izvaja lastno oceno tveganj, o kateri so obveščene posamezne članice, presojala, ali:
- (i) shema redno ocenjuje tveganja in ranljivosti sektorja, v katerega spadajo institucije, ki so njene članice;
  - (ii) so rezultati ocen tveganj, ki jih izvaja glavni organ, odgovoren za upravljanje sheme, povzeti v poročilu ali kakem drugem dokumentu ter razdeljeni organom odločanja sheme oziroma članicam sheme nedolgo za tem, ko je bilo poročilo dokončano;
  - (iii) so posamezne članice obveščene o svoji klasifikaciji tveganj s strani sheme, kot zahteva člen 113(7)(c).
- (6) Člen 113(7)(e) določa, da mora institucionalna shema za zaščito vlog enkrat letno sestaviti in objaviti konsolidirano poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, ali poročilo, ki obsega agregirano bilanco stanja, agregiran izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote. ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s tem pogojem preverila, ali:
- (i) je konsolidirano oziroma agregirano poročilo revidiral neodvisen zunanji revizor na podlagi ustreznega računovodskega okvira oziroma po potrebi na podlagi metode agregiranja;
  - (ii) mora zunanji revizor predložiti revizijsko mnenje;
  - (iii) so v konsolidacijo/agregiranje zajete vse članice sheme, podrejene družbe vseh članic sheme, vse posredniške strukture, kot so na primer holdingi, in poseben subjekt, ki vodi samo shemo (če je pravna oseba);
  - (iv) lahko metoda agregiranja v primerih, ko shema sestavlja poročilo, ki zajema agregirano bilanco stanja in agregiran izkaz poslovnega izida, zagotavlja, da so odpravljene vse izpostavljenosti znotraj skupine.

- (7) ECB bo v skladu s členom 113(7)(f) uredbe o kapitalskih zahtevah preverila, ali:
- (i) pogodba oziroma pravno besedilo zakonske ureditve vključuje določbo, po kateri morajo članice sheme vsaj 24 mesecev vnaprej sporočiti, da želijo končati shemo.
- (8) Člen 113(7)(g) uredbe o kapitalskih zahtevah določa, da je treba odpraviti večkratno uporabo sestavin, primernih za izračun kapitala (v nadaljnjem besedilu: večkratna uporaba kapitala), ter neustrezno ustvarjanje kapitala med članicami institucionalne sheme za zaščito vlog. ECB bo za namene ocenjevanja skladnosti s to zahtevo preverila, ali:
- (i) lahko zunanji revizor, ki je odgovoren za revizijo konsolidiranega oziroma agregiranega finančnega poročila, potrdi, da sta večkratna uporaba kapitala in neustrezno ustvarjanje kapitala med članicami institucionalne sheme za zaščito vlog odpravljena;
  - (ii) je kaka transakcija s strani članic sheme povzročila neustrezno ustvarjanje kapitala na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani ravni.
- (9) Ocena, ki jo bo ECB opravila glede skladnosti s pogojem, določenim v členu 113(7)(h) uredbe o kapitalskih zahtevah, tj. da mora institucionalna shema za zaščito vlog temeljiti na širokem članstvu kreditnih institucij s pretežno homogenim poslovnim profilom, bo temeljila na naslednjem:
- (i) shema mora imeti zadostno število članic (izmed institucij, ki so potencialno primerne za članstvo), da pokrije vse ukrepe podpore, ki jih bo morda treba izvesti;
  - (ii) kriteriji, ki jih je treba upoštevati pri oceni poslovnega profila, so: poslovni model, poslovna strategija, velikost, komitenti, regionalna usmeritev, produkti, struktura financiranja, kategorije pomembnih tveganj, pogodbe o sodelovanju na področju prodaje ali pogodbe o storitvah z drugimi članicami sheme itd.;
  - (iii) različni poslovni profili članic sheme morajo omogočati spremljavo in klasifikacijo njihovih tveganj z uporabo enotno določenih sistemov, ki jih je vzpostavila shema (člen 113(7)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah);
  - (iv) sektorji v shemi med seboj pogosto sodelujejo, kar pomeni, da osrednje institucije in druge specializirane institucije v shemi ponujajo svoje produkte in storitve tudi drugim članicam. ECB bo pri ocenjevanju homogenosti poslovnih profilov upoštevala, koliko so poslovne dejavnosti članic sheme povezane z mrežo sheme (produkti in storitve, ponujeni lokalnim bankam, storitve za skupne komitente, dejavnosti na kapitalskem trgu itd.).

6. DRUGA IZVZETJA IN RELEVANTNE DOLOČBE ZA KREDITNE INSTITUCIJE, KI SO SE PRIDRUŽILE INSTITUCIONALNI SHEMI ZA ZAŠČITO VLOG

Institucije lahko takoj po tem, ko v skladu s členom 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah dobijo dovoljenje, trajno uporabljajo »standardizirani pristop« za omenjene izpostavljenosti v skladu s členom 150(1)(f) uredbe o kapitalskih zahtevah. Omenjene izpostavljenosti so poleg tega izvzete tudi iz uporabe člena 395(1) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z omejitvijo velikih izpostavljenosti.

Uporaba člena 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah je poleg tega eden od predpogojev za odobritev dodatnih opustitev članicam sheme, in sicer: (i) uporabo nižjih odstotnih stopenj za odlive in višjih odstotnih stopenj za prilive v izračunu količnika likvidnostnega kritja (člena 422(8) in 425(4) uredbe o kapitalskih zahtevah v povezavi s členoma 29 in 34 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in (ii) izvzetje iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Politika, ki jo bo ECB uporabljala pri teh opcijah in diskrecijskih pravicah, je opisana v poglavju 6 v tem vodniku.

Poglavje 5 Velike izpostavljenosti

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o obravnavanju velikih izpostavljenosti.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določa del 4 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. IZPOLNJEVANJE ZAHTEV GLEDE VELIKIH IZPOSTAVLJENOSTI (člena 395 in 396 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kadar izpostavljenosti kreditnih institucij v izjemnih primerih presegajo mejne vrednosti iz člena 395(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, namerava ECB dovoliti omejeno časovno obdobje, v katerem morajo institucije skladno s členom 396(1) zopet spoštovati mejne vrednosti.

Za namene takšne presoje bo ECB podrobneje analizirala, ali je takojšnje popravilo izvedljivo ali ne. Če takšno popravilo ni izvedljivo, bi bilo po mnenju ECB primerno določiti rok, do katerega bi se zahtevalo hitro popravilo. Poleg tega bi morala kreditna institucija pokazati, da kršitev mejne vrednosti ni bila posledica običajne politike sprejemanja navadnih izpostavljenosti kreditnemu tveganju. Celo v takšnih izjemnih primerih iz člena 396(1) pa po mnenju ECB ni primerno dovoliti, da bi izpostavljenost presegala 100% primerne kapitala kreditne institucije.

Poglavje 6

Likvidnost

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o izpolnjevanju likvidnostnih zahtev in zahtev glede poročanja o likvidnosti.
2. Zakonodajni okvir za likvidnostne zahteve in poročevalske zahteve je določen v delu 6 uredbe o kapitalskih zahtevah in v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/61, ki opredeljuje količnik likvidnostnega kritja v EU ter natančneje določa pogoje za vzpostavitev likvidnostnega blažilnika in za izračun odlivov in prilivov likvidnosti. Uredba se je začela uporabljati 1. oktobra 2015.

3. IZPOLNJEVANJE LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV (člen 414 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava v zvezi z zahtevo po stabilnih virih financiranja v skladu s pogoji iz člena 414 uredbe o kapitalskih zahtevah od primera do primera odobriti manjšo pogostost poročanja (kot dnevno) in daljši odlog poročanja (kot do konca vsakega delovnega dne), če institucija v stresnih časih ne izpolnjuje ali predvidoma ne bo izpolnjevala splošne obveznosti iz člena 413(1) uredbe o kapitalskih zahtevah. Vendar pa ECB ne namerava odobriti manjše pogostosti poročanja (kot dnevno) in daljšega odloga poročanja (kot do konca vsakega delovnega dne), če institucija ne izpolnjuje ali predvidoma ne bo izpolnjevala zahteve po likvidnostnem kritju iz člena 412(1) uredbe o kapitalskih zahtevah ali iz uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

ECB meni, da je treba od kreditnih institucij na splošno pričakovati, da vedno izpolnjujejo poročevalske obveznosti v zvezi z zahtevo po likvidnostnem kritju in zahtevo po stabilnih virih financiranja. Poleg teh zahtev bi ECB razmislila tudi o tem, da v primeru likvidnostne krize pomembnim kreditnim institucijam naloži dodatne poročevalske zahteve skladno s členom 16(2)(j) uredbe o EMN.

4. VALUTNA NEUSKLAJENOST (člen 8(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB lahko v skladu s členom 8(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 naloži omejitev neto likvidnostnih odlivov zaradi vprašanja valutne neusklajenosti. Pri oceni takšnega primera bo ECB upoštevala, ali je izpolnjen vsaj eden od naslednjih dejavnikov:

- (i) kreditna institucija je poročala o pozicijah v pomembni valuti (kot je opredeljeno v členu 415(2)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah), ki ni prosto konvertibilna oziroma za katero veljajo omejitve prostega pretoka kapitala ter pri kateri se institucija ne sme v popolnosti zaščititi pred tečajnim tveganjem;
- (ii) kreditna institucija poroča o odlivih likvidnosti v pomembni valuti, kot je opredeljeno v členu 415(2)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah.

5. RAZPRŠENOST IMETIJ LIKVIDNIH SREDSTEV (člen 8(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava kreditnim institucijam za namene razpršitve njihovih imetij likvidnih sredstev od primera do primera naložiti omejitve ali zahteve, kot so določene v členu 8(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. V tem kontekstu bo ECB v vsakem posameznem primeru ocenila mejne vrednosti koncentracije po razredih finančnega premoženja ter se zlasti osredotočila na krite obveznice, če na agregatni ravni predstavljajo več kot 60% skupnega zneska likvidnih sredstev brez veljavnih odbitkov pri vrednotenju.

V zvezi z institucijami, kjer krite obveznice na agregatni ravni predstavljajo več kot 60% skupnega zneska likvidnih sredstev brez veljavnih odbitkov pri vrednotenju, bi bilo primerno v oceno SREP vključiti obvezno razpršenost, ki bi se izvrševala prek odločitve SREP in letno preverjala.

6. UPRAVLJANJE LIKVIDNIH SREDSTEV (člen 8(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

V skladu s členom 8(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 namerava ECB kreditnim institucijam dovoliti, da na konsolidirani podlagi ali na ravni likvidnostne podskupine kombinirajo pristope, predvidene v členu 8(3)(a) in (b) omenjene uredbe, če je bila na individualni ravni odobrena likvidnostna opustitev v skladu s členom 8 uredbe o kapitalskih zahtevah. Institucijam se lahko dovoli, da na individualni ravni kombinirajo oba pristopa pod pogojem, da lahko pojasnijo, zakaj je potreben kombinirani pristop.

7. ODBITKI PRI VREDNOTENJU IZJEMNO VISOKO KAKOVOSTNIH KRITIH OBVEZNIC (člen 10(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

Ob upoštevanju obstoječih empiričnih podatkov ECB ne namerava naložiti odbitkov nad 7% pri kritih obveznicah izjemno visoke kakovosti iz člena 10(1)(f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

8. MULTIPLIKATOR PRI VLOGAH KOMITENTOV, ZAJETIH V SISTEM JAMSTVA ZA VLOGE (člen 24(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava kreditnim institucijam dovoliti, da znesek vlog, ki so zajete v sistem jamstva za vloge v tretji državi, na konsolidirani ravni pomnožijo s 3% skladno s členom 24(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 pod pogojem, da lahko kreditna institucija pokaže, da:

- (i) sistem jamstva za vloge v tretji državi ustreza sistemom iz člena 24(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 in izpolnjuje pogoje iz člena 24(4)(a) do (c) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ali pogoje iz 78.

odstavka standardov Baselskega odbora o količniku likvidnostnega kritja in orodjih za spremljanje likvidnostnega tveganja (januar 2013).²³

9. VIŠJE STOPNJE ODLIVA (člen 25(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava naložiti nadzorniške stopnje odliva skladno s členom 25(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, zlasti v primerih, ko:

- (i) empirični podatki kažejo, da je dejanska stopnja odliva pri nekaterih vlogah komitentov višja, kot je določeno v omenjeni uredbi v zvezi z bolj tveganimi vlogami komitentov;
- (ii) določene institucije razvijejo agresivne marketinške politike, ki predstavljajo tveganje za njihovo likvidnostno pozicijo ter za sistemsko tveganje, zlasti zato, ker lahko sprožijo spremembe v tržnih praksah glede bolj tveganih oblik vlog.

10. ODLIVI S SOODVISNIMI PRILIVI (člen 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava institucijam s soodvisnimi prilivi dovoliti, da odgovarjajoče odlive izračunajo brez soodvisnih prilivov v skladu s členom 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) soodvisni prilivi in odlivi niso rezultat presoje ali diskrecijske odločitve poročevalske kreditne institucije;
- (ii) soodvisni priliv ne sme biti drugače zajet v količniku likvidnostnega kritja institucije, da bi se izognili dvojnemu štetju;
- (iii) institucija mora predložiti dokazila o takšni pravni, regulativni ali pogodbeni zavezi;

²³ <http://www.bis.org/publ/bcbs238.htm>

78. odstavek standardov pravi: »Posamezne jurisdikcije se lahko odločijo, da bodo pri stabilnih vlogah v svoji jurisdikciji uporabljale 3-odstotno odlivno stopnjo, če izpolnjujejo zgornje kriterije stabilnih vlog ter naslednje dodatne kriterije glede sistema jamstva za vloge:

- jamstveni sistem temelji na sistemu vnaprejšnjega zagotavljanja sredstev prek rednega pobiranja dajatev od bank z zajamčenimi vlogami;
- sistem ima zadostne možnosti, da v primeru velikih zahtev po njegovih rezervah zagotovi hiter dostop do dodatnega financiranja, npr. izrecno in pravno zavezujoče jamstvo države ali trajno pooblastilo, da se zadolži pri vladi;
- imetnikom vlog je dostop do zajamčenih vlog na voljo v kratkem časovnem obdobju potem, ko je bil sistem jamstva za vloge sprožen.

Jurisdikcije, ki uporabljajo 3-odstotno odlivno stopnjo pri stabilnih vlogah in imajo takšno ureditev jamstva za vloge, ki izpolnjuje zgornje kriterije, bi morale predložiti dokazilo o odlivnih stopnjah pri stabilnih vlogah znotraj bančnega sistema pod 3% med stresnim obdobjem, skladno s pogoji v okviru količnika likvidnostnega kritja«.

- (iv) kadar se uporablja člen 26(c)(i), se lahko v istem dnevu pojavijo soodvisni prilivi in odlivi, vendar je treba ustrezno upoštevati zakasnitve v plačilnih sistemih, ki bi lahko preprečili izpolnitev pogoja iz člena 26(c)(i);
- (v) kadar se uporablja člen 26(c)(ii), je državno jamstvo jasno opredeljeno v veljavnem pravnem, regulativnem ali pogodbenem okviru, enako kot časovni razpored prilivov. Obstoječe plačilne prakse ne zadostujejo za izpolnitev tega pogoja. Ustrezno je treba upoštevati tudi zakasnitve v plačilnih sistemih v zvezi s soodvisnimi prilivi in odlivi v skladu s členom 26(c)(ii).

11. ODLIVI LIKVIDNOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 29 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB meni, da se lahko pri odlivih, ki jih kreditne institucije beležijo znotraj skupine, po oceni vsakega primera posebej uporabi diferencirana obravnava skladno s členom 422 uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Tako se lahko takšna obravnava uporabi pri odlivih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov samo po členu 29 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, in sicer v primerih, ko opustitev uporabe členov 8 in 10 uredbe o kapitalskih zahtevah ni bila odobrena ali je bila le delno odobrena. Ta politika velja tako za institucije, ustanovljene v isti državi članici, kot tudi za institucije, ustanovljene v različnih državah članicah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 422(8) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v isti državi članici, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje veljavnega pravnega okvira:

- (i) da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo nižji odliv v naslednjih 30 dneh celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi v pogodbi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok;
- (ii) kadar za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite velja nižja stopnja odliva, ECB za ocenitev, ali prejemnik okvirnega kredita uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši priliv, pričakuje, da se priliv, ki bi morebiti izhajal iz zadevnega kredita, primerno upošteva v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga pripravi institucija prejemnica okvirnega kredita;
- (iii) pri uporabi člena 422(8) uredbe o kapitalskih zahtevah v primerih, ko za vloge velja nižja stopnja odliva, ECB za ocenitev, ali vlagatelj uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši priliv, pričakuje, da se zadevne vloge ne upoštevajo v likvidnostnem sanacijskem načrtu, ki ga pripravi institucija ponudnica likvidnosti za namene uporabe člena 422 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 422(9) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29(1) in (2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v različnih državah članicah, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira.

- (i) Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti nizek profil likvidnostnega tveganja, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, kako bodo dosegle svoj količnik likvidnostnega kritja. Institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, bi morala predložiti alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če ugodnejša obravnava ne bi bila odobrena.
- (ii) Za enake namene se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da imata tako ponudnik likvidnosti kot tudi prejemnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil. Oziroma natančneje:
  - (a) v primerih, ko se količnik likvidnostnega kritja uporablja po obstoječi zakonodaji, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi, ter da kreditna institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;
  - (b) če zahteva po likvidnostnem kritju ni veljala celo leto in če obstajajo nacionalne likvidnostne zahteve, pa se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje likvidnosti v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

- (iii) ECB pričakuje, da je vsaka prošnja za ugodnejšo obravnavo podprta z utemeljeno in formalizirano odločitvijo upravljalnega organa subjekta ponudnika likvidnosti in subjekta prejemnika likvidnosti, s čimer se zagotavlja, da popolnoma razumejo posledice ugodnejše obravnave v primeru, da je takšna obravnava odobrena, ter da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok.
- (iv) Da bi ocenili, ali je profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti ustrezno upoštevan v upravljanju likvidnostnega tveganja na strani ponudnika likvidnosti, ECB pričakuje, da subjekt ponudnik likvidnosti redno spremlja likvidnostno pozicijo nasprotne stranke, vključno z dnevno

likvidnostno pozicijo. Kadar je primerno, bi bilo to mogoče doseči z odobritvijo dostopa nasprotni stranki do sistemov rednega spremljanja, vključno s sistemi dnevnega spremljanja, ki sta jih na konsolidirani in posamični podlagi vzpostavila subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti.

V nasprotnem primeru se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, kako so ustrezne informacije o likvidnostni poziciji vpletenih subjektov redno na voljo drugim osebam – na primer z izmenjavo dnevnih poročil o spremljanju likvidnosti.

12. DODATNI ODLIVI ZAVAROVANJA S PREMOŽENJEM ZARADI SPROŽILCEV ZNIŽANJA BONITETNE OCENE (člen 30(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB bo ocenila pomembnost odlivov, o katerih kreditne institucije poročajo v zvezi z dodatnimi odlivi in potrebami po zavarovanju s premoženjem, za vse pogodbe, katerih pogodbeni pogoji povzročijo odlive v 30 koledarskih dneh po poslabšanju zunanje bonitetne ocene za tri stopnje.

Če kreditna institucija nima zunanje bonitetne ocene, se pričakuje, da bo poročala o vplivu na njene odlive, ki ga ima pomembno poslabšanje njene kreditne kvalitete, tj. poslabšanje za tri stopnje. Skupna nadzorniška skupina bo od primera do primera ocenila, kako se ta vpliv ugotavlja, odvisno od posebnosti vsake pogodbene določbe.

Na splošno oziroma na podlagi trenutno razpoložljivih informacij iz dosedanjega regulatornega poročanja bi ECB izmed zneskov odlivov, o katerih poročajo kreditne institucije, kot pomembne obravnavala tiste odlive, ki predstavljajo najmanj 1% bruto odlivov v posamezni instituciji (tj. vključno s tistimi dodatnimi odlivi, ki jih sproži zgoraj omenjeno poslabšanje kreditne kvalitete).

Od institucij se pričakuje, da bodo o teh odlivih poročale neposredno v okviru rednih poročil, ki jih morajo predložiti ECB v skladu s členom 415(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

ECB bo ponovno ocenila primernost tega praga (1% bruto odlivov likvidnosti) v roku enega leta po dokončnem sprejetju tega vodnika, potem ko bo uveljavljen harmoniziran okvir poročanja v EU v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61.

13. ZGORNJA MEJA PRILIVOV (člen 33(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB se zaveda, da bi izvajanje te opcije o likvidnostnih zahtevah pod določenimi pogoji, namreč v kombinaciji z opcijo iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 (glej odstavek 15 v tem poglavju), z vidika subjekta prejemnika likvidnosti lahko imelo podoben učinek kot opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah (tj. takrat, ko se v primeru kombinacije navedenih opcij zahteva po likvidnostnem blažilniku za izvzeto institucijo zmanjša na nič ali skoraj nič), čeprav za ti dve izvzetji veljajo različne specifikacije.

Zaradi tega bo ECB pri izvajanju kombinacije teh dveh opcij in pri odobritvi zadevnih opustitev zagotovila, da to ne bo povzročilo neskladnosti ali nasprotja s politiko, opredeljeno v odstavku 4 v poglavju 1 tega vodnika, glede odobritve opustitve po členu 8, kadar gre za iste subjekte znotraj istega perimetra.

Podrobnosti o kombinaciji izvetja po členu 33(2) in opustitve po členu 34 ter o njuni interakciji z opustitvijo po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah so predstavljene spodaj v specifikacijah za ocenjevanje prilivov po pododstavku (a).

ECB na splošno meni, da je mogoče zgornjo mejo prilivov iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 v celoti ali deloma opustiti po posebni oceni prošenj, ki jih predložijo nadzorovani subjekti v skladu s členom 33(2) te uredbe. Takšna ocena bo izvedena v skladu s spodaj opredeljenimi dejavniki za vsako vrsto izpostavljenosti.

- **Ocena glede odobritve izvetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 (prilivi znotraj skupine)**

Prilivi, ki izvirajo od nadrejene osebe ali podrejene družbe kreditne institucije ali druge podrejene družbe iste nadrejene kreditne institucije ali družbe, ki je z zadevno kreditno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.²⁴

Nadrejena institucija se razume kot nadrejena oseba v skladu z opredelitvijo iz člena 4(1)(15) uredbe o kapitalskih zahtevah, medtem ko se podrejena družba razume v skladu z opredelitvijo iz člena 4(1)(16) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Oba subjekta morata biti vključena v isti obseg konsolidacije, kot ga opredeljuje člen 18(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, razen če nista v razmerju v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

ECB načeloma ne namerava odobriti takšnega izvetja institucijam, za katere ne velja 75-odstotna zgornja meja prilivov iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. ECB namerava izvzeti samo tiste institucije, ki trenutno beležijo prilive, ki presegajo 75% njihovih bruto odlivov, oziroma institucije, pri katerih se upravičeno pričakuje, da bodo v bližnji prihodnosti beležile prilive, ki presegajo 75% njihovih bruto odlivov, pri čemer bo upoštevala tudi morebitno volatilnost količnika likvidnostnega kritja.

- (1) Kot že omenjeno, bo ECB posebno pozornost namenjala primerom, kjer se ta opcija izvaja v kombinaciji z opcijo iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, če je bila odobrena ugodnejša obravnava okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov znotraj skupine.

Izvajanje teh dveh opcij v kombinaciji bi lahko privedlo do ničelnega količnika likvidnostnega kritja pri subjektu prejemniku likvidnosti. Zato bi lahko pod določenimi pogoji imelo pri subjektu prejemniku likvidnosti učinek, ki je primerljiv

²⁴ Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18. 7. 1983, str. 1).

z opustitvijo po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah. S tega vidika bi morala ECB zagotoviti, da odobritev prošnje za uporabo kombinacije teh dveh opcij ali za ločeno uporabo izvzetja po členu 33(2)(a) ni v nasprotju s sprejeto politiko glede prošenj za opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah, kadar gre za iste subjekte.

Ko pogoji glede opustitve po členu 8 niso izpolnjeni iz razlogov, na katere institucija ali skupina nima vpliva, ali ko ECB ni prepričana, ali je dejansko možno odobriti opustitev po členu 8, bo namesto tega uporabila možnost, da se odobri kombinacija ugodnejše obravnave po členu 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 in izvzetja iz zgornje meje prilivov v skladu s členom 33(2)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Kot že omenjeno, je mogoče kombinacijo opcij po členu 33(2)(a) in členu 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 odobriti samo v primeru, ko to ni v nasprotju s sprejeto politiko, ki se uporablja za opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah, kadar gre za iste subjekte.

- (2) ECB meni, da je takrat, ko se prošnje predložijo v skladu s členoma 32(2)(a) in 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 za iste prilive, primerno, da se ocena glede prilivov od nečrpanih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov opravi v skladu s specifikacijami iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, da se zagotovi doslednost.
- (3) Tudi ko se za izvzetje po členu 33(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ne zaprosi v kombinaciji z ugodnejšo obravnavo v skladu s členom 34 te uredbe, bo ECB upoštevala morebiten vpliv tega izvzetja na količnik likvidnostnega kritja institucije in njen likvidnostni blažilnik ter vrste prilivov znotraj skupine, ki naj bi bili izvzeti iz zgornje meje prilivov. ECB tako priznava, da bi pod določenimi pogoji lahko imela ločena odobritev tega izvzetja podoben vpliv na institucijo, izvzeto iz zgornje meje prilivov, kot izvzetje, odobreno v skladu s členom 8 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Zadevni prilivi bi torej morali izpolnjevati minimalne značilnosti, na podlagi katerih bi bila ECB v zadostni meri prepričana, da se lahko kreditna institucija prosilka zanese nanje v primeru likvidnostnih potreb v stresnih časih. Zaradi tega ECB meni, da bi morali prilivi izkazovati naslednje značilnosti:

- (i) ni nobenih pogodbenih klavzul, ki bi zahtevale izpolnjevanje specifičnih pogojev, da bi priliv postal razpoložljiv;
- (ii) ni nobenih določb, ki bi nasprotni stranki znotraj skupine, od katere prihaja priliv, dovoljevale, da odstopi od pogodbenih obveznosti ali da naloži dodatne pogoje;
- (iii) pogojev pogodbenega dogovora, iz katerega izhajajo prilivi, ni mogoče bistveno spremeniti brez vnaprejšnje odobritve ECB. Razširitev ali podaljšanje pogodb pod istimi pogoji, kot so veljali v prejšnjih pogodbah, sama po sebi ne zahteva vnaprejšnje odobritve. Ne glede na to je treba o razširitvah ali podaljšanjih pogodb obvestiti ECB;

- (iv) za prilive velja simetrična ali konservativnejša stopnja odlivov, ko nasprotna stranka znotraj skupine izračunava svoj količnik likvidnostnega kritja. Pri vlogah znotraj skupine bi tako moral subjekt prosilec – če institucija prejemnica vloge uporablja stopnjo prilivov v višini 100% – pokazati, da nasprotna stranka znotraj skupine teh vlog ne obravnava kot operativnih (kot so opredeljene v členu 27 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61);
- (v) subjekt prosilec lahko pokaže, da so prilivi ustrezno zajeti tudi v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima nasprotna stranka znotraj skupine, oziroma, če tak načrt financiranja v izrednih razmerah ne obstaja, v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima subjekt prosilec;
- (vi) institucija prosilka bi morala predložiti tudi alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če izvzetje ne bi bilo odobreno;
- (vii) institucija prosilka lahko pokaže, da nasprotna stranka znotraj skupine vsaj eno leto izpolnjuje zahtevani količnik likvidnostnega kritja, skupaj z nacionalnimi likvidnostnimi zahtevami, kjer je to relevantno. Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da obstaja zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno;
- (viii) institucija prosilka bi morala redno spremljati likvidnostno pozicijo nasprotne stranke znotraj skupine ter pokazati, da tudi nasprotni stranki znotraj skupine omogoča redno spremljanje njene lastne likvidnostne pozicije. V nasprotnem primeru bi morala institucija prosilka pokazati, kako dostopa do ustreznih informacij o likvidnostni poziciji nasprotne stranke znotraj skupine – na primer z izmenjavo dnevni poročil o spremljanju likvidnosti;
- (ix) institucija prosilka bi morala biti sposobna vključiti vpliv, ki ga ima odobritev izvzetja na njen sistem upravljanja tveganj, da bi tako zagotovila skladnost s členom 86 direktive o kapitalskih zahtevah IV, ter bi morala biti sposobna spremljati, kako bi morebiten preklic izvzetja vplival na njeno pozicijo likvidnostnega tveganja in njen količnik likvidnostnega kritja.

- **Ocena glede odobritve izvzetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61**

Treba je upoštevati, da bi bilo to izvzetje pod določenimi pogoji za člane institucionalne sheme za zaščito vlog – tj. za člane imetnike vlog (deponente) – funkcionalno enako, kot če bi vloge obravnavali kot likvidna sredstva stopnje 1 v skladu s členom 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Čeprav obravnava po členu 16(1)(a) zadeva števec količnika likvidnostnega kritja, bi se z odobritvijo izvzetja vlog iz zgornje meje prilivov v skladu s členom 33(2)(b) zaradi pobotanja odlivov s prilivi primerljivo zmanjšal imenovalnik omenjenega količnika. S

tem bi nastal enakovreden učinek, kot če bi se iste vloge v celoti priznale kot visoko kakovostno likvidno sredstvo, s čimer bi se števec povečal.

Institucija ima na primer skupni znesek likvidnih sredstev (X), skupne odlive (Z) in skupne prilive (A) ter vloge pri drugih nasprotnih strankah znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog, ki so vključene v njene skupne prilive (A).

V osnovnem scenariju (ni izvzetja, člen 16 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 se ne uporablja) je mogoče količnik likvidnostnega kritja (LCR) izraziti kot:

$$\text{LCR} = X / (Z - \text{MIN}(A; 0,75Z))$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X = Z - \text{MIN}(A; 0,75Z)$$

V drugem scenariju predpostavljamo, da so vloge znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog vključene v skupna likvidna sredstva (skladno s členom 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61). LCR je mogoče izraziti kot:

$$\text{LCR} = (X + Y) / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z))$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z)$$

V tretjem scenariju predpostavljamo, da so vloge znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog izvzete iz 75-odstotne zgornje meje prilivov (skladno s členom 33(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61). LCR je mogoče izraziti kot:

$$\text{LCR} = X / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y)$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y \text{ oziroma kot:}$$

$$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z), \text{ kar je enako kot v drugem scenariju.}$$

ECB posledično meni, da se izvzetje iz zgornje meje prilivov ne bi smelo uporabljati pri vlogah od subjektov (članov institucionalne sheme za zaščito vlog), upravičenih do obravnave iz člena 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah (glej poglavje 4 v tem vodniku), ki so v celoti upravičene do obravnave v skladu s členom 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Zaradi tega naj kreditne institucije pri določanju količnika likvidnostnega kritja neposredno uporabljajo obravnavo iz člena 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Pri drugih vlogah, ki niso upravičene do obravnave v skladu s členom 16(1)(a), je mogoče izvzetje uporabiti samo v naslednjih primerih.

- (1) Če mora subjekt prejemnik vloge v skladu z nacionalno zakonodajo ali pravno zavezujočimi določbami o institucionalni shemi za zaščito vlog imeti ali

investirati vloge v likvidna sredstva stopnje 1, kot so opredeljena v črkah (a) do (d) člena 10(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

ali

(2) Če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (i) ni nobenih pogodbenih klavzul, ki bi zahtevale izpolnjevanje specifičnih pogojev, da bi priliv postal razpoložljiv;
- (ii) ni nobenih določb, ki bi nasprotni stranki znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog dovoljevale, da ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti ali da naloži dodatne pogoje za dvig vloge;
- (iii) pogojev pogodbenega dogovora, ki urejajo vloge, ni mogoče bistveno spremeniti brez vnaprejšnje odobritve ECB;
- (iv) za prilive velja simetrična ali konservativnejša stopnja odlivov, ko nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog izračunava svoj količnik likvidnostnega kritja. Tako bi moral subjekt prosilec – če institucija prejemnica vloge uporablja stopnjo prilivov v višini 100% – pokazati, da nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog teh vlog ne obravnava kot operativnih (kot so opredeljene v členu 27 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61);
- (v) prilivi so ustrezno zajeti tudi v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog;
- (vi) institucija prosilka predloži tudi alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če izvzetje ne bi bilo odobreno;
- (vii) institucija prosilka lahko pokaže, da nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog vsaj eno leto izpolnjuje zahtevani količnik likvidnostnega kritja, skupaj z nacionalnimi likvidnostnimi zahtevami, kjer je to relevantno. Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da obstaja zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno;
- (viii) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog so na voljo ustrezni sistemi za spremljanje in analiziranje likvidnostnega tveganja, o čemer so posamezni člani obveščeni v skladu s členom 113(7)(c) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (ix) institucija prosilka je sposobna vključiti vpliv, ki ga ima odobritev izvzetja, v svoj sistem upravljanja tveganj, ter spremljati, kako bi morebiten preklic izvzetja vplival na njeno pozicijo likvidnostnega tveganja in njen količnik likvidnostnega kritja.

Poleg tega – kar zadeva drugo kategorijo vlog, primernih za izvetje iz zgornje meje – zakonska dikcija »skupine subjektov, ki so upravičeni do obravnave iz člena 113(6) ali (7) Uredbe (EU) št. 575/2013« pomeni, da so morali biti pogoji iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah izpolnjeni ter da je moralo biti izvetje izpostavljenosti znotraj skupine iz tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev dejansko odobreno. Zaradi tega bi morali biti subjekti, ki so bili izveti iz bonitetne konsolidacije v skladu s členom 19 uredbe o kapitalskih zahtevah, izključeni tudi iz uporabe izvetja glede zgornje meje prilivov, saj izvetja po členu 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah ni mogoče odobriti. Posledično ni dovoljeno niti izvetje iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

V tem primeru bi bilo mogoče druge vloge znotraj skupine izveti samo takrat, ko mora subjekt prejemnik vloge v skladu z nacionalno zakonodajo ali drugimi pravno zavezujočimi določbami o skupinah kreditnih institucij imeti ali investirati vloge v likvidna sredstva stopnje 1, kot so opredeljena v črkah (a) do (d) člena 10(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

- **Ocena glede odobritve izvetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(c) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61**

ECB meni, da bi morali biti prilivi, ki že uživajo ugodnejšo obravnavo iz člena 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, izveti tudi iz zgornje meje iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Za odobritev izvetja v zvezi s prilivi iz drugega pododstavka člena 31(9) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 namerava ECB takšne prilive oceniti glede na opredelitev promocijskih kreditov v členu 31(9) ter glede na kriterije iz člena 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 in specifikacije iz 10. odstavka v tem poglavju.

14. **SPECIALIZIRANE KREDITNE INSTITUCIJE (člen 33(3)(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)**

Po mnenju ECB je primerno, da bi morale imeti specializirane kreditne institucije drugačno obravnavo pri priznavanju prilivov pod pogoji iz člena 33(3)(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Oziroma natančneje:

- (i) kreditne institucije, katerih glavne dejavnosti so zakup in faktoring, so lahko v celoti izvzete iz uporabe zgornje meje prilivov;
- (ii) kreditne institucije, katerih glavne dejavnosti so financiranje nakupa motornih vozil ali potrošniški krediti, kot je opredeljeno v Direktivi

2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta,²⁵ lahko uporabljajo višjo 90-odstotno zgornjo mejo prilivov.

ECB meni, da lahko samo kreditne institucije s poslovnim modelom, ki v celoti ustreza eni ali več dejavnostim iz člena 33(3) in (4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, pričakujejo ugodnejšo obravnavo.

Za namene takšne presoje bi ECB obenem proučila, ali poslovne dejavnosti izkazujejo nizek profil likvidnostnega tveganja ob upoštevanju naslednjih dejavnikov.

- (i) Časovni okvir prilivov bi moral biti usklajen s časovnim okvirom odlivov. ECB bi zlasti proučila, ali velja naslednje.
  - (a) Prilive in odlive, ki so izvzeti iz uporabe zgornje meje ali zanje velja 90-odstotna zgornja meja, sproži ena sama odločitev ali sklop odločitev s strani določenega števila nasprotnih strank ter niso rezultat presoje ali diskrecijske odločitve poročevalske kreditne institucije.
  - (b) Prilivi in odlivi, za katere velja izjema, so povezani s pravno, regulativno ali pogodbeno obveznostjo. Takšno obveznost mora dokazati kreditna institucija prosilka. Če priliv, za katerega velja izjema, izhaja iz pogodbene obveznosti, se od kreditne institucije pričakuje, da pokaže, da ima takšna obveznost preostalo veljavnost nad 30 dni. Če poslovna dejavnost ne omogoča, da bi se razmerje med prilivi in odlivi prikazalo za vsako transakcijo posebej, pa morajo kreditne institucije vložnice posredovati lestvico zapadlosti, ki kaže časovni okvir prilivov in odlivov v obdobju 30 dni za celotno obdobje v trajanju najmanj enega leta.
- (ii) Kreditna institucija se na posamični ravni pomembno ne financira z vlogami komitentov. ECB bi zlasti proučila, ali vloge malih vlagateljev presegajo 5% skupnih obveznosti in ali delež glavnih dejavnosti institucije na posamični ravni presega 80% bilančne vsote. Kadar so institucije na posamični ravni diverzificirale poslovne dejavnosti, ki vključujejo eno ali več dejavnosti iz člena 33(3) ali (4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, 90-odstotna zgornja meja prilivov velja samo za prilive, ki ustrezajo dejavnostim iz člena 33(4). V tem kontekstu bi ECB obenem proučila, ali dejavnosti institucije po členu 33(3) in (4), analizirane skupaj, presegajo 80% bilančne vsote institucije na posamični ravni. Od institucije se pričakuje, da pokaže, da ima ustrezen sistem poročanja, s katerim redno in natančno identificira te prilive in odlive.
- (iii) Odstopanja so razkrita v letnih poročilih.

²⁵ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22. 5. 2008, str. 66).

Poleg tega bi ECB proučila, ali so prilivi, izvzeti iz uporabe zgornje meje, na konsolidirani ravni višji kot odlivi, ki izhajajo iz iste specializirane institucije posojilodajalke in ne morejo biti pokriti z drugimi vrstami odlivov.

15. PRILIVI LIKVIDNOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB bi pri prilivih znotraj skupine po oceni vsakega primera posebej dovolila diferencirano obravnavo skladno s pogoji iz člena 425 uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Takšen pristop bi se v povezavi s količnikom likvidnostnega kritja uporabil pri prilivih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov v primerih, ko opustitev uporabe členov 8 in 10 uredbe o kapitalskih zahtevah ni bila odobrena ali je bila le delno odobrena. Ta politika velja tako za institucije, ustanovljene v isti državi članici, kot tudi za institucije, ustanovljene v različnih državah članicah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 425(4) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v isti državi članici, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira.

- (i) Da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo višji priliv celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok ter da dogovori in zaveze ne vsebujejo nobenih določb, ki bi ponudniku likvidnosti dovoljevale, da:
  - (a) zahteva kakršnekoli pogoje, ki bi morali biti izpolnjeni, preden se likvidnost zagotovi;
  - (b) se izogne obveznosti izpolnitve takšnih dogovorov in zavez;
  - (c) znatno spremeni pogoje takšnih dogovorov in zavez brez vnaprejšnje odobritve vpletenih pristojnih organov.
- (ii) ECB za ocenitev, ali nasprotna stranka z odstopanjem od členov 422, 423 in 424 uredbe o kapitalskih zahtevah uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši odliv, pričakuje, da se odgovarjajoči odlivi iz okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov upoštevajo v likvidnostnem sanacijskem načrtu subjekta ponudnika likvidnosti.
- (iii) Da bi ocenili, ali ima subjekt ponudnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil, se od kreditne institucije pričakuje, da pokaže, ali so naslednji kriteriji izpolnjeni.
  - (a) Kadar se količnik likvidnostnega kritja že uporablja po obstoječi zakonodaji, da je, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegala svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi. Od institucije prejemnice likvidnosti se pričakuje, da v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

- (b) Kadar veljajo nacionalne likvidnostne zahteve, da je, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegala svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v instituciji v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

Pri odločitvah, ki zadevajo institucije, ustanovljene v različnih državah članicah, bo ocena ECB izvedena v skladu s členom 425(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34(1)(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Za namene takšne presoje bo ECB upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira.

- (i) Da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo višji priliv celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok ter da dogovori in zaveze ne vsebujejo nobenih določb, ki bi subjektu ponudniku likvidnosti dovoljevale, da:
  - (a) zahteva kakršnekoli pogoje, ki bi morali biti izpolnjeni, preden se likvidnost zagotovi;
  - (b) se izogne obveznosti izpolnitve takšnih dogovorov in zavez;
  - (c) znatno spremeni pogoje takšnih dogovorov in zavez brez vnaprejšnje odobritve vpletenih pristojnih organov.
- (ii) Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti nizek profil likvidnostnega tveganja, se od obeh institucij pričakuje, da pokažeta, da bosta dosegli svoj količnik likvidnostnega kritja. Institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, bi morala predložiti alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če ugodnejša obravnava ne bi bila odobrena. Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo naslednje:
  - (a) kadar se količnik likvidnostnega kritja že uporablja po obstoječi zakonodaji, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi. Od institucije prejemnice likvidnosti se pričakuje, da v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;

- (b) kadar veljajo nacionalne likvidnostne zahteve, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno. V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

- (iii) Da bi ocenili, ali med subjekti v skupini obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze glede neizkoriščenih kreditnih ali likvidnostnih linij, ECB pričakuje, da je vsaka prošnja za ugodnejšo obravnavo podprta z utemeljeno in formalizirano odločitvijo upravljalnega organa subjekta ponudnika likvidnosti in subjekta prejemnika likvidnosti, s čimer se zagotavlja, da popolnoma razumejo posledice ugodnejše obravnave v primeru, da je takšna obravnavo odobrena, ter da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok.
- (iv) Da bi ocenili, ali je profil likvidnostnega tveganja subjekta prejemnika likvidnosti ustrezno upoštevan v upravljanju likvidnostnega tveganja na strani subjekta ponudnika likvidnosti, ECB pričakuje, da subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti redno spremljata likvidnostno pozicijo nasprotne stranke, vključno z dnevno likvidnostno pozicijo. Kadar je primerno, bi bilo to mogoče doseči z dostopom do sistemov spremljanja, vključno s sistemi dnevnega spremljanja, ki sta jih na konsolidirani in posamični podlagi vzpostavila subjekt prejemnik likvidnosti in subjekt ponudnik likvidnosti. V nasprotnem primeru se od institucij pričakuje, da Evropski centralni banki pokažejo, kako so ustrezne informacije o likvidnostni poziciji vpletenih institucij redno na voljo drugim osebam, na primer z izmenjavo dnevnih poročil o spremljanju likvidnosti.

Poglavje 7

Finančni vzvod

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o finančnem vzvodu.
2. Zakonodajni okvir določa del 7 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. IZKLJUČITEV IZPOSTAVLJENOSTI ZNOTRAJ SKUPINE IZ IZRAČUNA KOLIČNIKA FINANČNEGA VZVODA (člen 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah v povezavi z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/62)

Pri izvajanju diskrecijske pravice, predvidene v členu 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah, bo ECB prošnje nadzorovanih subjektov ocenila ob upoštevanju spodaj

navedenih specifičnih vidikov, s čimer bo zagotovila previdno izvajanje regulativnega okvira.

Cilj ocene je predvsem zagotoviti, da se s količnikom finančnega vzvoda natančno meri finančni vzvod, obvladuje tveganje prevelikega finančnega vzvoda in vzpostavlja ustrezna podpora tveganju prilagojenim kapitalskim zahtevam (glej uvodni izjavi 91 in 92 uredbe o kapitalskih zahtevah ter člen 4(1), pododstavka (93) in (94), uredbe o kapitalskih zahtevah, zlasti opredelitev »tveganja prevelikega finančnega vzvoda«), vendar ob ustreznem upoštevanju nemotenih tokov kapitala in likvidnosti znotraj skupine na domači ravni. Če se izvzetje odobri, je temeljnega pomena, da se »tveganje prevelikega finančnega vzvoda«, kot je opredeljeno v zakonodaji, ne skoncentrira znotraj ene podrejene družbe v skupini, ki se ocenjuje.

V ta namen bo ECB preverila vsaj naslednje dejavnike.

- (1) Morebiten vpliv spremembe gospodarskih in tržnih razmer na kreditno institucijo, zlasti z vidika njene pozicije financiranja.

Ocena bi morala predvsem potrditi, da institucija ne bo takoj izpostavljena neugodnim tržnim dogajanjem (ko se bodo pojavila), vključno z neugodno spremembo v pogojih financiranja. Pri tem bi morali biti tržni šoki tako veliki, da bi kreditno institucijo prisilili k odprodaji drugih aktivnih bilančnih postavk, ker bi se razpoložljivo financiranje uporabljalo za ohranjanje financiranja izpostavljenosti znotraj skupine. Nasprotno pa opustitev ne bo odobrena, če bo ocena pokazala, da je mogoče utemeljeno predpostavljati, da bi se takšna možnost lahko uresničila in da bi zaradi izpostavljenosti znotraj skupine lahko nastalo tveganje v zvezi s finančnim vzvodom, kot je opredeljeno v členu 4(1)(94) uredbe o kapitalskih zahtevah, zaradi katerega bi bili potrebni »nenačrtovani popravni ukrepi« ali »prisilna prodaja sredstev«. V takšnih okoliščinah bi izključitev izpostavljenosti znotraj skupine iz količnika finančnega vzvoda namreč pomenila, da količnik ne kaže celotnega tveganja v zvezi s finančnim vzvodom, kar bi oviralo ugotavljanje tega tveganja, kot se zahteva v skladu s procesi iz člena 87 direktive o kapitalskih zahtevah in z nadzorniškimi ovrednotenjem iz člena 98(6) direktive o kapitalskih zahtevah.

Analiza bi morala temeljiti na oceni likvidnostnega tveganja in tveganja pri financiranju kreditne institucije, ki jo opravi skupna nadzorniška skupina v kontekstu procesa SREP.

Da se takšni dejavniki v posameznih primerih ne bi šteli kot relevantni, bi morala ocena pokazati, da je likvidnostna pozicija in pozicija financiranja kreditne institucije močna in odporna proti neugodnim spremembam gospodarskih in tržnih razmer, kar pomeni, da subjektu ne bo treba izvajati »nenačrtovanih popravnih ukrepov« ali »prisilne prodaje sredstev«, da bi tako zaščitil izpostavljenost(i) znotraj skupine.

- (2) Pomembnost izpostavljenosti znotraj skupine pri subjektu proslu z vidika skupne velikosti bilance stanja, zabilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti glede plačila, predložitve ali zagotovila zavarovanja.

ECB namerava izvesti v prihodnost usmerjeno oceno, kar naj bi preprečilo, da zaradi izvzetja izpostavljenosti znotraj skupine količnik finančnega vzvoda ne bi več ustrezno meril »finančnega vzvoda«, kot je opredeljen v členu 4(1)(93) uredbe o kapitalskih zahtevah. V prihodnost usmerjena ocena pomeni, da bo ECB preverila tudi, ali obstajajo razlogi (npr. analiza poslovnega modela, sektorska koncentracija itd.) za sklepanje, da se bo v prihodnje bilanca stanja banke povečala oziroma da se bodo izpostavljenosti znotraj skupine povečale, čeprav se ob vložitvi prošnje zdijo relativno majhne.

- (3) Učinek, ki bi ga imela izključitev izpostavljenosti znotraj skupine na funkcijo količnika finančnega vzvoda kot učinkovitega dodatnega merila poleg tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev (podpora).

Ta ocena bi morala upoštevati tudi dejstvo, da – če so pogoji iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah izpolnjeni in je opustitev odobrena (glej 3. odstavek v poglavju 3 zgoraj) – institucija v kontekstu tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev ne bo vzdrževala kapitala za tveganja, povezana z izpostavljenostmi znotraj skupine.

- (4) Ali bi imela odločitev o uporabi člena 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah nesorazmerno velik negativen vpliv na načrt za sanacijo in reševanje.

Potem ko bo v pravo Unije uvedena minimalna zahteva glede količnika finančnega vzvoda, bo ECB ocenila, ali je treba trenutno usmeritev politike kakorkoli prilagoditi.

Poglavje 8

Prehodne določbe o kapitalskih zahtevah in poročanju

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o prehodnih določbah iz uredbe o kapitalskih zahtevah.
2. Zakonske določbe v zvezi s prehodno ureditvijo zahtev glede skrbnega in varnega poslovanja so določene v delu 10 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. **KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KRITE OBVEZNICE** (člen 496(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava do 31. decembra 2017 opustiti zgornjo 10-odstotno mejo za nadrejene enote, ki so jih izdali francoski Fonds Commun de Créances ali njemu enakovredni subjekti za listinjenje, če sta izpolnjena oba pogoja iz člena 496(1).

4. **PRAGOVI IZ SPORAZUMA BASEL I** (člen 500 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava kreditnim institucijam, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 500(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, dovoliti, da znesek iz točke (b) člena 500(1) (prag iz

sporazuma Basel I) nadomestijo z zahtevo iz člena 500(2) (ki temelji na standardiziranem pristopu v uredbi o kapitalskih zahtevah). V vseh drugih primerih bo ECB od primera do primera ocenila uporabo člena 500(5) ob upoštevanju zahtev iz uredbe o kapitalskih zahtevah in zagotavljanju previdnega izvajanja okvira, ki ga določa uredba o kapitalskih zahtevah.

Poglavje 9

Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij

1. **IZVZETJE ZA KREDITNE INSTITUCIJE, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM** (člen 21(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV)
2. Kreditnim institucijam, ki so stalno povezane s centralnim organom, kakor so opisane v členu 10 uredbe o kapitalskih zahtevah, ni treba izpolnjevati zahtev glede dovoljenja, določenih v nacionalnem pravu, ki implementira člena 10 in 12 ter člen 13(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV, če so po oceni ECB izpolnjeni pogoji iz člena 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Poglavje 10

Časovni okvir za oceno nameravanih pridobitev kvalificiranih deležev

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o specifičnih določbah člena 22(4) in (7) direktive o kapitalskih zahtevah IV v zvezi z ocenjevanjem kvalificiranih deležev v kreditnih institucijah.
2. Če bi bile potrebne nadaljnje informacije za dokončanje ocene v kontekstu člena 22, namerava biti ECB fleksibilna in namerava odvisno od primera do primera podaljšati prekinitev obdobja ocenjevanja prošnje za pridobitev kvalificiranega deleža z 20 delovnih dni na 30 delovnih dni po pogojih iz člena 22(4) direktive o kapitalskih zahtevah IV. Če so kriteriji iz člena 22(3) in (4) izpolnjeni, ECB meni, da je mogoče prekinitev ocenjevalnega obdobja vedno podaljšati do največ 30 delovnih dni pod pogojem, da je takšno podaljšanje možno po veljavnem nacionalnem pravu, razen če posebne okoliščine ne zahtevajo drugače.

Praviloma pa bi morale obdobje do največ treh mesecev zadostovati za to, da se zaključi nameravana pridobitev, ne da bi se izključila možnost podaljšanja v skladu s členom 22(7) direktive o kapitalskih zahtevah IV. Morebitno podaljšanje bo ocenjeno od primera do primera.

Poglavje 11

Sistem upravljanja in bonitetni nadzor

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o specifičnih določbah v zvezi s sistemom upravljanja in bonitetnim nadzorom kreditnih institucij.
2. Relevantni zakonodajni in regulativni okvir je določen v naslovu VII direktive o kapitalskih zahtevah IV (in v implementaciji določb iz tega naslova v nacionalni zakonodaji) ter v veljavnih smernicah EBA.
3. ZDRUŽITEV ODBORA ZA TVEGANJA IN REVIZIJSKE KOMISIJE (člen 76(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da bi morale imeti vse pomembne nadzorovane skupine na ravni nadrejene osebe ali na najvišji ravni konsolidacije v sodelujoči državi članici ločen odbor za tveganja in ločeno revizijsko komisijo. ECB meni, da lahko institucija, ki ni pomembna, na ravni podrejene družbe v smislu člena 76(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV kombinira odbor za tveganja in revizijsko komisijo. Pri tem je treba opozoriti, da se imenovanje institucije kot nepomembne v skladu s členom 76(3) razlikuje od klasifikacije kreditne institucije kot pomembnega nadzorovanega subjekta po členu 6 uredbe o EMN. ECB bo kategorizacijo ocenila od primera do primera.

Za namene takšne presoje in izključno za namene uporabe člena 76(3) bi ECB v smislu tega člena kreditno institucijo obravnavala kot pomembno, če je prisoten vsaj eden od naslednjih vidikov:

- (i) sredstva kreditne institucije, izračunana bodisi na posamični bodisi na konsolidirani podlagi, znašajo 5 milijard EUR ali več;
- (ii) kreditna institucija je bila opredeljena kot »druga sistemsko pomembna institucija«;
- (iii) organ za reševanje je ugotovil kritične funkcije ali kritične skupne storitve ter namesto nadzorovane likvidacije v kreditni instituciji predvideva uporabo instrumentov za reševanje;
- (iv) kreditna institucija je izdala prenosljive delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu;
- (v) notranja organizacija ter narava, obseg in kompleksnost dejavnosti kreditne institucije bi opravičevali njeno klasifikacijo kot pomembno institucijo v smislu člena 76(3).

4. ZDRUŽITEV FUNKCIJ PREDSEDNIKA IN GLAVNEGA IZVRŠNEGA DIREKTORJA (člen 88(1)(e) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da bi morale biti izvršne in neizvršne funkcije v kreditnih institucijah jasno ločene, ter da bi morala biti ločitev funkcij predsednika in glavnega izvršnega direktorja pravilo. Preudarna načela upravljanja in vodenja družb zahtevajo, da se obe funkciji opravljata v skladu z zahtevami glede pristojnosti in odgovornosti. Zahteve glede pristojnosti in odgovornosti predsednika upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji (predsednik) se razlikujejo od zahtev glede glavnega izvršnega direktorja, kar odraža različne namene nadzorne funkcije na eni strani in upravljalne funkcije na drugi strani.

Poleg tega smernice Baselskega odbora za bančni nadzor²⁶ o načelih korporativnega upravljanja v bankah priporočajo, da »je za učinkovitost sistema medsebojnega nadzora potrebno, da je predsednik upravnega odbora neodvisen ali neizvršni član odbora. V jurisdikcijah, kjer sme predsednik prevzeti izvršne funkcije, bi morale imeti banke pripravljene ukrepe za ublažitev morebitnih negativnih vplivov na sistem medsebojnega nadzora, tako da bi na primer odbor vključeval vodilnega člana, višjega neodvisnega člana ali podobnega člana ter imel tudi večje število neizvršnih članov.« (odstavek 62).

Odobritev združitve obeh funkcij bi se torej smela dati samo v izjemnih primerih in pod pogojem, da ima banka pripravljene korektivne ukrepe, ki zagotavljajo, da združitev ne bo okrnila obveznosti, ki jih imata obe funkciji glede pristojnosti in odgovornosti. ECB namerava prošnje za združitev obeh funkcij ocenjevati v skladu z zgoraj omenjenimi baselskimi načeli in Smernicami Evropskega bančnega organa o notranjem upravljanju (GL 44),²⁷ ki priporočajo, da »ima institucija pripravljene ukrepe za zmanjšanje morebitne škode za njen sistem medsebojnega nadzora«.

ECB namreč meni, da bi morala biti takšna odobritev dana samo za čas, ko še naprej obstajajo upravičljive okoliščine, ki jih je v skladu s členom 88(1)(e) direktive o kapitalskih zahtevah IV predstavila institucija prosilka. V šestih mesecih zatem, ko ECB sprejme sklep o odobritvi združitve obeh funkcij, mora kreditna institucija oceniti, ali upravičljive okoliščine dejansko še naprej obstajajo, in o tem obvesti ECB. ECB lahko prekliče odobritev, če ugotovi, da izid ocene glede nadaljnega obstoja izjemnih okoliščin ni zadovoljiv.

ECB bo pred odobritvijo ocenila naslednje dejavnike:

- (1) posebne razloge, zaradi katerih so okoliščine izjemne, pri čemer dejstva, da je združitev dovoljena po nacionalnem pravu, ne bo upoštevala kot zadostnega;
- (2) vpliv na sistem medsebojnega nadzora v okviru upravljanja in vodenja kreditne institucije ter kako se bo ta vpliv ublažil, pri čemer bo upoštevala:

²⁶ Baselski odbor za bančni nadzor, Corporate governance principles for banks (Guidelines), julij 2015

²⁷ Smernice organa EBA o notranjem upravljanju (GL 44), 27. september 2011

- (i) obseg, naravo, kompleksnost in raznolikost aktivnosti; posebnosti okvira upravljanja in vodenja glede na veljavno gospodarsko pravo ali posebnosti statuta institucije; ali navedeno dovoljuje ali preprečuje ločenost upravljaljske od nadzorne funkcije;
- (ii) obstoj in obseg čezmejnih aktivnosti;
- (iii) število, kakovost in naravo delničarjev: na splošno diverzificirana baza delničarjev ali kotacija na organiziranem trgu ni nujno v prid odobritvi, po drugi strani pa je lahko 100-odstotno obvladovanje subjekta s strani nadrejene osebe, ki sama v celoti upošteva ločenost funkcij med predsednikom in glavnim izvršnim direktorjem ter skrbno spremlja svojo odvisno družbo, v prid odobritvi.

Kreditna institucija je nedvomno sama odgovorna za to, da ECB pokaže, da ima pripravljene učinkovite ukrepe, ki so skladni z ustreznim nacionalnim pravom, za ublažitev morebitnih negativnih vplivov na sistem medsebojnega nadzora v okviru svojega upravljanja in vodenja.

ECB trenutno sodeluje s pristojnimi nacionalnimi organi v posebni mreži, da bi dodatno določila zgoraj omenjene dejavnike za nadzorno oceno prošenj v skladu z nacionalno zakonodajo, ki implementira člen 88 direktive o kapitalskih zahtevah IV.

5. DODATNA FUNKCIJA NEIZVRŠNEGA DIREKTORJA (člen 91(6) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB namerava članom upravljalnega organa kreditne institucije od primera do primera odobriti, da izvajajo dodatno funkcijo neizvršnega direktorja v skladu s členom 91(6) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

Za namene takšne presoje bi ECB proučila, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) ali ima oseba zaposlitev za polni delovni čas ali izvršno funkcijo;
- (ii) ali ima oseba kakšne dodatne pristojnosti, kot je na primer članstvo v odborih (oseba je npr. predsednica odbora za revizijo, tveganja, nagrajevanje ali imenovanja v nadzorovanem subjektu);
- (iii) ali je družba regulirana ali kotira na borzi, kakšna je narava njenih poslovnih dejavnosti ali čezmejnih poslovnih dejavnosti, kakšna je interna struktura skupine in ali obstajajo sinergije ali ne;
- (iv) ali oseba že uživa priznane ugodnosti pri štetju funkcij direktorja;
- (v) ali je funkcija samo začasna, tj. za krajši čas od celotnega mandata;
- (vi) ali ima oseba takšne izkušnje z upravljalnim organom ali družbo, da bi lahko obveznosti izvajala bolj poznavalsko in s tem bolj učinkovito.

6. UPORABA NADZORNIŠKIH UKREPOV PRI INSTITUCIJAH S PODOBNIM PROFILOM TVEGANOSTI (člen 103 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da se lahko pri kreditnih institucijah s podobnim profilom tveganosti uporabijo podobni ali celo enaki ukrepi iz drugega stebra v skladu s členom 103(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV in s členom 16(2) uredbe o EMN, pri čemer se kot osnova vzamejo rezultati ocene SREP za te institucije.

7. PROCES OCENJEVANJA USTREZNOSTI NOTRANJEGA KAPITALA ZA KREDITNE INSTITUCIJE, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM (člen 108(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Člen 108(1) (drugi pododstavek) direktive o kapitalskih zahtevah IV določa, da lahko pristojni organi kreditno institucijo iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah (centralni organ in povezane institucije) na posamični podlagi izvzamejo iz zahteve po izpolnjevanju zahtev v zvezi z ICAAP.

ECB se nagiba k temu, da bi takšno izvzetje odobrila v primerih, ko je bila zadevni kreditni instituciji že odobrena opustitev kapitalskih zahtev iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah. Več podrobnosti o odobritvi opustitve v skladu s členom 10 uredbe o kapitalskih zahtevah je v poglavju 1.

8. NADZOR FINANČNIH HOLDINGOV ALI MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV Z DELOM SKUPINE V NESODELUJOČI DRŽAVI ČLANICI (člen 111(5) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Kadar je nadrejena oseba finančni holding ali mešani finančni holding, bi se bilo po mnenju ECB primerno dogovoriti, da je pristojni organ iz nesodelujoče države članice imenovan za konsolidacijskega nadzornika oziroma, da ECB od drugega organa prevzame vlogo konsolidiranega nadzornika, kot je določeno v členu 111(5) direktive o kapitalskih zahtevah IV ter odvisno od primera do primera. To bi veljalo zlasti v primeru, ko je samo ena majhna institucija locirana v isti nesodelujoči državi članici, v kateri ima holding svoj sedež, vendar je pomemben delež skupine, vključno s pomembnimi kreditnimi institucijami, lociran v eni ali več sodelujočih državah članicah.

9. DVOSTRANSKI DOGOVOR O NADZORU KREDITNIH INSTITUCIJ V NESODELUJOČIH DRŽAVAH ČLANICAH

Kadar je ECB pristojni organ, ki je izdal dovoljenje nadrejeni osebi, ki je kreditna institucija, bi ECB z dvostranskim dogovorom s pristojnim organom iz nesodelujoče države članice skušala prevzeti pristojnosti za nadzor podrejene kreditne institucije z dovoljenjem v tej državi članici tako, da se pristojnosti delegirajo od pristojnega organa za podrejeno kreditno institucijo, v skladu s členom 115(2) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

10. OBVEZNOST SODELOVANJA (člena 117 in 118 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

V okviru obveznosti sodelovanja iz členov 117 in 118 direktive o kapitalskih zahtevah IV je ECB zelo zainteresirana za to, da bi preverjala informacije o subjektih v drugih državah članicah ter sodelovala v takšnem preverjanju, posebno v primerih, ko skuša pristojni nacionalni organ preveriti informacije, na primer z inšpekcijskim pregledom na kraju samem.

11. NADZOR MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV (člen 120(1) in (2) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

V zvezi z nadzorom mešanih finančnih holdingov bi bilo po mnenju ECB kot konsolidacijskega nadzornika primerno, da se ti izključijo iz uporabe direktive o kapitalskih zahtevah IV pod pogojem, da so podvrženi enakemu nadzoru po direktivi o finančnih konglomeratih,²⁸ zlasti kar zadeva tveganju prilagojen nadzor. Nasprotno bi bilo po mnenju ECB primerno, da se tisti deli direktive o kapitalskih zahtevah IV, ki se nanašajo na bančni sektor, uporabljajo tudi za mešane finančne holdinge pod pogojem, da je to najpomembnejši finančni sektor, v katerem te družbe poslujejo. O izbiri med tema dvema pristopoma se bo odločalo od primera do primera ob upoštevanju zadevnih delegiranih aktov.

12. USTANOVITEV FINANČNIH HOLDINGOV ALI MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV (člen 127(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Za namene uporabe bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi bi bilo po mnenju ECB treba zahtevati, odvisno od primera do primera, da se finančni holding ali mešani finančni holding ustanovi v sodelujoči državi članici v skladu z uredbo o EMN po pogojih iz člena 127(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV ter ob upoštevanju relevantnih delegiranih aktov (izvedbenega sklepa Komisije z dne 12. decembra 2014²⁹ z vsemi naknadnimi spremembami).

13. NAČRTI ZA OHRANITEV KAPITALA (člen 142 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB namerava ohraniti določeno fleksibilnost glede načrta za ohranitev kapitala, ki ga je treba predložiti po členu 142 direktive o kapitalskih zahtevah IV. ECB meni, da se lahko dodatne zahteve po informacijah izkažejo kot koristne ob upoštevanju razmer v posamezni banki in vsebine kapitalskega načrta, ki ga pripravi ista kreditna institucija. ECB bo od primera do primera določila časovni okvir za oblikovanje kapitalskih blažilnikov, takšen okvir pa načeloma ne bi smel presegati obdobja dveh let. Ustrezni ukrepi, ki jih ECB sprejme v skladu z možnostmi iz člena 142(4)

²⁸ Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L 326, 8. 12. 2011, str. 113).

²⁹ Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU z dne 12. decembra 2014 o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 359, 16. 12. 2014, str. 155).

direktive o kapitalskih zahtevah IV in na podlagi člena 16(2) uredbe o EMN, niso izključeni v primerih, ko je po mnenju ECB načrt nezadosten, da bi ohranili ali povišali zadosten kapital, kar bi instituciji omogočilo, da v ustreznem obdobju izpolni vse zahteve po skupnem blažilniku. V vsakem primeru pa je treba potem, ko je bilo ugotovljeno, da zahteva ne bo izpolnjena, načrt za ohranitev kapitala predložiti Evropski centralni banki v okviru rokov, določenih v členu 142(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

Razdelek III

Splošna politika ECB glede izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja

V tem razdelku je predstavljen splošen odnos ECB do izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja. Specifične napotke, ki lahko vključujejo tudi podrobnejše specifikacije, bomo sporočali na podlagi prihodnjih regulativnih dogajanj ali nadaljnje presoje ter, kadar je to ustrezno, tudi v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi. Namen tega razdelka je predstaviti splošen odnos ECB do opcij in diskrecij pred oblikovanjem specifičnih politik in specifikacij.

Poglavje 1

Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev

1. OPUSTITEV LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV PREK UKREPOV IZ ČLENA 86 DIREKTIVE O KAPITALSKIH ZAHTEVAH IV (člen 8(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in člen 2(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava izkoristiti opcijo iz člena 8(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in določiti politiko o izvajanju te opcije in opcije iz člena 2(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, vključno z morebitnim oblikovanjem podrobnejših specifikacij, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

2. NADZOR NA SUBKONSOLIDIRANI PODLAGI (člen 11(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Po mnenju ECB je smiselno zahtevati, da institucije izpolnjujejo kapitalske in likvidnostne zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah na subkonsolidirani ravni v skladu s členom 11(5) uredbe o kapitalskih zahtevah v primerih, ko:

- (i) je to za namene nadzora upravičeno zaradi specifične narave tveganj ali kapitalske strukture kreditne institucije;

- (ii) so države članice sprejele nacionalne zakone, ki zahtevajo strukturno ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine.

Potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu, namerava ECB še naprej razvijati politiko na tem področju.

3. IZKLJUČITEV SORAZMERNNE KONSOLIDACIJE (člen 18(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da bi bilo treba za namene skrbnega in varnega poslovanja na splošno uporabiti polno konsolidacijo celo v primerih, ko je obveznost nadrejene osebe omejena na njen delež v kapitalu podrejene družbe ter morajo in smejo drugi delničarji izpolniti svoje obveznosti, kot je določeno v členu 18(2) uredbe o kapitalskih zahtevah. ECB namerava ponovno proučiti svojo politiko na podlagi kriterijev, določenih v delegiranem aktu Komisije, ki bo izdan v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah.

4. METODE KONSOLIDACIJE V PRIMERU UDELEŽB ALI KAPITALSKIH POVEZAV, KI NISO NAVEDENE V ČLENU 18(1) IN (4) UREDBE O KAPITALSKIH ZAHTEVAH (člen 18(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je v primeru manjšinskega lastništva bolj zaželena uporaba kapitalске metode, kadar je glede na razpoložljive informacije v družbi to izvedljivo.

ECB bo upoštevala tudi delegirano uredbo Komisije, ki bo izdana v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah, da bi nadalje oblikovala specifikacije za izvajanje te opcije.

5. KONSOLIDACIJA V PRIMERU POMEMBNEGA VPLIVA IN SKUPNEGA UPRAVLJANJA (člen 18(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kadar je med kreditnimi institucijami vzpostavljena povezava prek pomembnega vpliva, vendar brez udeležbe v kapitalu ali drugih kapitalskih povezav, kot je opisano v členu 18(6)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah, je po mnenju ECB to podobno primerom manjšinskega lastništva, zato se bo uporabljala politika, opisana zgoraj v 4. odstavku v tem razdelku. Po mnenju ECB je obstoj enotnega upravljanja, kot je opredeljeno v členu 18(6)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, ravno tako podobno primeru podrejenih družb. Zaradi tega bi bilo treba uporabiti polno konsolidacijo, kot to v primeru podrejenih družb zahteva člen 18(1) uredbe o kapitalskih zahtevah in določa zgoraj opisana politika v zvezi s členom 18(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

ECB namerava ponovno proučiti svojo politiko na podlagi kriterijev, določenih v delegirani uredbi Komisije, ki bo izdana v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Poglavje 2

Kapital

1. PRIMERNOST KAPITALSKIH INSTRUMENTOV, KI JIH JAVNI ORGANI VPIŠEJO V IZREDNIH RAZMERAH (člen 31 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava v tesnem in pravočasnem sodelovanju z Evropskim bančnim organom oceniti vključitev kapitalskih instrumentov, ki so jih javni organi vpisali v izrednih razmerah, v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 31(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko se bodo pojavili prihodnji specifični primeri.

2. ODKUP INSTRUMENTOV DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA PREJ KOT PET LET PO DATUMU (člen 78(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava od primera do primera dovoliti odkup instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala prej kot pet let po datumu izdaje pod pogoji iz člena 78(4) uredbe o kapitalskih zahtevah ter morebiti oblikovati dodatne specifikacije, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

Poglavje 3

Kapitalske zahteve

1. IZPOSTAVLJENOSTI DO SUBJEKTOV JAVNEGA SEKTORJA (člen 116(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava v izjemnih okoliščinah dovoliti, da se izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če meni, da z vidika tveganja ni nobene razlike med temi izpostavljenostmi, ker obstaja ustrezno jamstvo s strani enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države. V ta namen namerava ECB na podlagi ocenjenih primerov sporočiti seznam primernih subjektov javnega sektorja.

2. UTEŽI TVEGANOSTI IN IZGUBA OB NEPLAČILU PRI IZPOSTAVLJENOSTIH, ZAVAROVANIH S HIPOTEKO NA STANOVANJSKO ALI POSLOVNO NEPREMIČNINO (člena 124(2) in 164(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

V sodelujočih državah članicah so različni nepremičninski trgi z različnimi značilnostmi in različnimi ravni tveganja. Zaradi tega je treba sprejeti skupno metodologijo, ki bo Evropski centralni banki omogočila, da določi primerno visoke uteži tveganosti ali strožje kriterije primernosti od tistih, določenih v členih 125(2) in 126(2) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z izpostavljenostmi, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipoteko na stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki je na ozemlju ene ali več držav članic.

Takšna metodologija bi morala omogočiti tudi določitev višjih minimalnih vrednosti povprečne izgube ob neplačilu, tehtane z izpostavljenostjo, od tistih, določenih v členu 164(4) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z izpostavljenostmi, ki so zavarovane s hipoteko na stanovanjsko ali poslovno nepremičnino in ne uživajo jamstva s strani centralne države, ki je na ozemlju ene ali več držav članic, v skladu s členom 164(5) uredbe o kapitalskih zahtevah, kakor tudi določitev regulativnih tehničnih standardov iz člena 164(6) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Izvajanje teh opcij ne bo potekalo v celoti, dokler takšna metodologija ne bo razvita in dokler Komisija ne bo dodatno opredelila pogojev iz člena 124(2) uredbe o kapitalskih zahtevah z delegirano uredbo, na katero se sklicuje člen 124(4)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah. Poleg tega se bodo te opcije in diskrecijske pravice zaradi upoštevanja finančne stabilnosti izvajale v tesnem sodelovanju z makrobonitetnimi organi.

Ustrežno se bodo upoštevali tudi že obstoječi nacionalni ukrepi, da bi se znotraj območij zagotovil konsistenten pristop.

Za namene teh zakonskih določb se bo ocena izvajala vsako leto.

3. NEPLAČILO DOLŽNIKA (člen 178(2)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene opredelitve kriterija pomembnosti pri kreditnih obveznostih v zamudi namerava ECB svojo politiko določiti na podlagi relevantne delegirane uredbe Komisije v roku 90 dni po objavi delegirane uredbe v *Uradnem listu Evropske unije*. Dokler takšna politika ni objavljena, namerava ECB vsem kreditnim institucijam, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen, dovoliti, da pomembnost še naprej ocenjujejo v skladu z veljavnim nacionalnim okvirom.

4. PRIMERNOST DAJALCEV OSEBNEGA KREDITNEGA ZAVAROVANJA (člena 201 in 119(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Da bi kreditnim institucijam omogočili, da obravnavajo finančne institucije, opredeljene v členu 201(1)(f) uredbe o kapitalskih zahtevah, kot primerne dajalce osebne kreditnega zavarovanja, ECB finančne institucije, opredeljene z uredbo o kapitalskih zahtevah, ocenjuje kot primerne. Kar zadeva druge finančne institucije, bo primernost ocenjena od primera do primera na podlagi rigoroznosti veljavnih bonitetnih zahtev. V ta namen namerava ECB oblikovati dodatne specifikacije, ki bodo natančneje določale, katere bonitetne zahteve so primerljivo rigorozne v primerjavi s tistimi, ki veljajo za institucije.

5. OPERATIVNO TVEGANJE: ENOSTAVNI PRISTOP (člen 315(3) uredbe o kapitalskih zahtevah) IN STANDARDIZIRANI PRISTOP (člen 317 uredbe o kapitalskih zahtevah) V ZVEZI S KAPITALSKIMI ZAHTEVAMI

V primeru združitve, prevzemov ali prodaje subjektov ali dejavnosti namerava ECB, odvisno od primera do primera, izkoristiti obe opciji v vsakem členu v skladu s tam določenimi pogoji ter dodatno določiti način njihovega izvajanja, vključno z

morebitnim oblikovanjem podrobnejših specifikacij, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

6. POBOT (TRŽNO TVEGANJE) (člen 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava določiti svojo politiko in morebiti oblikovati specifikacije za izvajanje opcije iz člena 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah, da bi dovolila pobot med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v osnovnem instrumentu na podlagi smernic EBA, ki bodo izdane v skladu s členom 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

7. KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PRILAGODITVE KREDITNEGA VREDNOTENJA (člen 382(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene člena 382(4)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB oceniti možnost, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi institucijami obvezno vključijo v kapitalske zahteve za prilagoditev kreditnega vrednotenja, potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu.

Poglavje 4 Velike izpostavljenosti

1. OMEJITEV VELIKIH IZPOSTAVLJENOSTI PRI IZPOSTAVLJENOSTIH ZNOTRAJ SKUPINE V PRIMERU UPORABE STRUKTURNIH UKREPOV (člen 395(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava oceniti, ali oziroma kako uporabiti omejitve velikih izpostavljenosti pod 25% v primeru strukturnih ukrepov v skladu s členom 395(6) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu. Tako bo izvajanje te določbe še naprej nacionalno, dokler ECB ne določi skupnega pristopa.

Poglavje 5 Likvidnost

1. ODLIVI LIKVIDNOSTI (člen 420(2) uredbe o kapitalskih zahtevah in člen 23(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava oceniti kalibracijo veljavnih stopenj odliva, potem ko bo opravljen kratkoročni pregled v okviru postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja ter upoštevana ocena, predvidena v členu 23(1) in (2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.